

Paastotriodion

Suuren paaston 4.viikko

arkipäivien vaihtuvat tekstit

(lyhennetty versio)

(tätä tekstiä ei voi käyttää jumalanpalveluksessa ilman piispan lupaa)

www.ortodoksi.net

Romanos Pyrrö, TM

17.3.2008

Sunnuntai-ilta

Ehtoopalvelus

Ristinkumartamisen sunnuntaina

Avuksihuutostikiirat

8.säv.

Pyysi, oi, ylen armollinen Herra, | suuresta laupeudestasi pois monet syntini
| ja tee, oi, ihmisiä rakastava, | minut tänä pidättäytymisen viikkona
kelvolliseksi | luomaan puhtain sieluin katseeni ristiisi, || ja sitä rakkaudella
suutelemaan.

Oi, suurta ihmettä; | näemme puun, johon Kristus oli ruumiillisesti naulittu. |
Maailma kumartaa sille, ja huutaa sen valaisemana: | ”Suuri on ristin voima.”
| Sen näky yksin polttaa saastaiset henget, | ja sen merkki hävittää heidät
kuin tuli. | Ylistän autuaaksi sinua, oi, pyhä puu. | Kunnioitan ja kumarran
sinua pelolla, | sekä ylistän Jumalaa, || joka sinun kauttasi antaa minulle
loppumattoman elämän.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Iloitse, oi, pahojen henkien hävittäjä. | Iloitse, Aadamin tytär, | joka olet
totisesti kasvattanut kuihtumattoman kukan. | Iloitse, palvelijasi kunnia. |
Iloitse, Jumalan maailmalle antama lahja, ja rukoilijoittesi pelastus. | Iloitse,
puhdas. Iloitse, valtiatar, || sinua kunnioittavien kunnia.

Suuri prokimeni

Sinä annat | perinnön niille, | jotka sinun nimeäsi || pelkäävät.

Virrelmästikiirat

8.säv.

Voi, minua, viheliäistä. | En uskalla pahojen tekojeni takia nostaa
silmienikään taivaaseen, | vaan huokaan publikaanin tavoin ja huudan: |
”Ole, oi, Jumala, armollinen minulle, syntiselle, | ja pelasta minut fariseuksen
ulkokultaisuudesta || erinomaisen laupeutesi tähden.”

Te, oi, Herran marttyyrit, | pyhitätte jokaisen paikan, | ja parannatte jokaisen
taudin. | Pyydämme teitä nyt rukoilemaan puolestamme, || jotta sielumme
pääsisivät vihollisen verkoista irti.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Taivaan voimat ylistävät kiitosvirsillä sinua, | oi, armoitettu, aviota tuntematon
äiti, | ja mekin ylistämme tutkimatonta synnyttämistäsi. || Rukoile, oi,
Jumalansynnyttäjä, pelastusta sieluillemme.

Maanantaiaamu

Aamupalvelus ja VI paastohetki

Katismatroparit

Herra, armahda. (3)

Käymme kumartamaan eläväksi tekevää ristiäsi, oi, Kristus, päästyämme nyt paaston puoliväliin. Heittäydymme eteesi, ja huudamme: ”Sinä, oi, ihmisiä rakastava, olet suuri, ja suuret ovat tekosi, sillä olet tehnyt ristisi kunnialliseksi. Kumarramme sitä pelolla, ja huudamme: ”Kunnia olkoon äärettömälle laupeudellesi.”

Kunnia ... nyt ... Amen.

Sinusta, oi, viljelemätön köynnös, kasvoi ihana viinirypäle, josta on herunut meille sieluja ja ruumiita pelastava viini. Ylistämme sinua tämän hyvän aiheuttajana autuaaksi, ja huudamme aina enkelin kanssa: ”Iloitse, oi, armoitettu.”

Kanoni

3.säv.

1.irmossi

Laulakaamme Herralle, | joka on tehnyt ihmeellisiä tekoja Punaisessa meressä. | Hän peitti viholliset meren vesiin, mutta pelasti Israelin. | Häntä ainoata lauluin ylistäkäämme, || sillä hänen kunniansa on suuri.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Tämä on pyhä ja valoa kantava viikko, jolloin maailmalle tuodaan esiin kunnianarvoisa risti. Tulkaa, suudelkaamme valaistujen sielujen pelolla ja rakkaudella Herran ristiä, ja ylistäkäämme kiitoslauluin Kristusta, joka oli siihen naulittu.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Kumarramme ristiäsi, oi, Kristus, ja juhlimme edeltä ylösnousemistasi.
Ylistämme veisuin nauvoja, ja kunnioitamme keihästäsi, ja puhdistamme niillä
sielumme ja ruumiimme huulet ja silmät.

Kunnia ...

Sinä, oi, kiitosvirsillä ylistettävä yksiolennollinen Kolminaisuus, Isä, Poika ja
Pyhä Henki. Aluton, iankaikkinen, luomaton Jumaluus, valon lähde ja elämä,
olet antanut kaikelle olemuksen. Me, kuolevaiset, kumarramme sinua.

Nyt ... Amen.

Ylistämme kiitosvirsin sinua, oi, puhdas Jumalansynnyttäjä, ja vertaamme
sinua kerubirattaisiin, sillä sinusta on syntynyt Jumala. Sinä olet ainoa
katoamattomuuden lähde, josta virtaa kaikille elämä, ja josta ammentaen
saamme parannuksen.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Lähtekäämme hyvillä mielin jumalallisia kärsimyksiä kohti Kristuksen kanssa
päästyämme nelikymmenpäiväisen paaston puoliväliin, jotta pääsisimme
osallisiksi myös hänen ylösnousemuksestaan tultuamme hänen kanssaan
ristiinnaulituiksi.

8.irmossi

***Enkelit ylistävät korkeuksissa herkeämättä Luojaa ja lunastajaa. |
Taivasten taivaat, | maa, vuoret, kukkulat ja syvyydet | sekä koko
ihmissuku || ylistäkää häntä kiitosvirsin.***

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Käykäämme, oi, veljet ja sisaret, pelolla ja uskolla kumartamaan seurakunnan
eteen tuotua Kristuksen ristiä, ja huutakaamme sen nähdessämme: ”Elämä
on puhjennut kukkaan ihmisille sinusta, oi, valon antaja.”

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Taivas osoitti sinut, oi, elävöittävä risti, voittoisaksi merkiksi sodissa, ja
hallitsijoittemme voittamattomaksi aseeksi. Sinä olet vihollisten kukistaja,
kirkkojen sarvi ja uskovaisten pelastus.

Me kiitämme Herraa, Isää, Poikaa ja Pyhää Henkeä.

Ylistän Pyhää Isää, kunnioitan Pyhää Poikaa ja kiitän virsin Pyhää Henkeä, yksiolennollista ja jakaantumaton Kolminaisuutta, valo ja valoa, ikään kuin yhdestä auringosta lähteneitä.

Nyt ... Amen.

Iloitse, oi, portti, jonka kautta ei yksikään ole saanut kulkea, orjantappurapensas, joka paloi tulella, eikä kuitenkaan kulunut, kultainen manna-astia, vuori, josta ihmiskäsittä lohkesi kivi. Iloitse, oi, Jumalansynnyttäjä, pettämätön toivo, ja sinuun luottavien muuri.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Olemme ehtineet paaston puoliväliin. Rohkaistaamme, oi, veljet ja sisaret, mieleemme loppuajaksi, ja kilvoitellaamme edelleen valppaasti uusin voimin Jumalan avulla, jotta näkisimme myös pääsiäisen, jolloin Kristus nousee ylös kuolleista.

Me kiitämme ja ylistämme ja kumarramme Herraa, veisaten ja korkeasti kunnioittaen häntä iankaikkisesti.

Katabasi

Enkelit ylistävät korkeuksissa herkeämättä Luojaa ja lunastajaa. | Taivasten taivaat, | maa, vuoret, kukkulat ja syvyydet, | sekä koko ihmiskunta, || ylistäkää häntä kiitosvirsin.

• Jumalansynnyttäjän kiitosvirsi •

9.irmossi

Mooses näki sinut Siinain vuorella orjantappurapensaassa, | sillä sinä kannoit kohdussasi jumalallista tulta, | eikä se kuitenkaan sinua polttanut. | Daavid taas näki sinut vuorena, | josta ihmiskäsittä lohkesi kivi. | Ja Jesaja julisti sinut vesaksi, || joka oli versova Daavidin juuresta.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Kumartakaamme tänään puhdasta ristiä paikalla, jolla Valtiaan ja Jumalan jalat ovat seisseet, niin kuin Jumalasta julistava Daavid huutaa. Sillä hän, joka pitää kaiken kädessään, on sille noussut.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Tulkaa, oi, maan asukkaat. Kumartakaa paaston puhdistamina kunnianarvoisaa ristiä pelolla ja uskolla nähdessänne sen tänään edessänne. Iloitkaa ja riemuitkaa yhteisesti, sekä ammentakaa siitä sieluillenne pyhitystä.

Kunnia ...

Olennoiltaan jakaantumaton ykseys, jumalallinen Kolminaisuus, luonnoiltaan yksi, jakaantuu erillisiksi persooniksi. Jakaantumaton jakaantuu, yksi tulee kolmeksi. Tämä on kaikkea ylläpitävä Isä, Poika ja elävä Henki.

Nyt ... Amen.

Ken on kuullut puhuttavan lapsen synnyttäneestä Neitseestä, tai miehen tuntemattomasta äidistä? Sinussa, oi, Maria, on se ihme kuitenkin tapahtunut. Mutta, sano minulle, miten? ”Älä tutkiskele Jumalan synnyttämiseni syvyyttä. Se on totinen tosi, mutta sen käsittäminen käy yli ihmisymmärryksen.”

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Kantakaamme, koko kansa, kiitoksemme Jumalalle, sillä olemme saaneet katsella ja suudella pyhää ristiä. Tietäkää siis, pahat henget, ja sortukaa sen alle. Tietäkää, pakanakansat, ja alistukaa, sillä Jumala on kanssamme.

Katabasi

Mooses näki sinut Siinain vuorella orjantappurapensaassa, | sillä sinä kannoit kohdussasi jumalallista tulta, | eikä se kuitenkaan sinua polttanut. | Daavid taas näki sinut vuorena, | josta ihmiskäsittä lohkesi kivi. | Ja Jesaja julisti sinut vesaksi, || joka oli versova Daavidin juuresta.

2.katabasi (8.säv.)

Totisesti on kohtuullista, | ylistää autuaaksi sinua, Jumalansynnyttäjää, | aina autuas ja viaton ja meidän Jumalamme äiti. | Me ylistämme sinua, joka olet kerubeja kunnioitettavampi | ja serafeja verrattomasti jalompi, | sinua, puhdas Neitsyt, Sanan synnyttäjää, || sinua, totinen Jumalansynnyttäjää.

Virrelmästikiirat

6.säv.

Sinä, oi, Kristus, osoitit nöyryyden parhaimmaksi tieksi ylenemiseen. | Sinä teit itsesi tyhjäksi, ja otit palvelijan muodon. | Et ottanut vastaan fariseuksen ylvästelevää rukousta, | vaan otit vastaan publikaanin särjetystä sydämestä lähteneen huokauksen | puhtaana uhrina korkeuksissa. | Siksi huudankin sinulle: | ”Armahda minua, oi, Jumala, | armahda, oi, Vapahtajani, || ja pelasta minut.”

Koko luomakunta juhlii muistellessaan marttyyresiasi, oi, Herra. | Taivaat ja enkelit iloitsevat, | maa ja ihmiset riemuitsevat. || Armahda meitä marttyyriesi rukouksien tähden.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Sinä, oi, Jumalansynnyttäjä, | otit vastaan ylienkelin ilmoituksen, | ja tulit itse kerubi-istuimeksi. || Sinä kannoit sylissäsi sielujemme toivoa.

Profetian tropari

Älä, oi, Herra, joka olet hyvä, rankaise vihassasi syntiä tehnyttä kansaa, äläkä kiivaudessaasi kurita meitä. Sinua ylistää kaikki maa, ja rukoilemme sinua: ”Vapahda meidät, oi, pyhä.”

Prokimeni

Jumalassa on apuni || ja kunniani.

Jumalaa yksin sieluni hiljaisuudessa odottaa.

Parimia

Jes.14:22–32

Näin on Herra Sebaot vannonut: – Mitä minä suunnittelen, se toteutuu, mitä minä päätän, se tapahtuu. Olen päättänyt tuhota Assyrian omassa maassani. Omilla vuorillani minä poljen sen murskaksi, ja ies heltiää Israelin hartioilta ja valjaat sen olkapäiltä. Tämä on päätökseni, joka koskee kaikkia maita. Tässä on käteni, koholla kaikkien kansojen yllä. Kun Herra Sebaot on tehnyt päätöksen, kuka sen kumoo? Kun hän on kohottanut kätensä, kuka estää sen iskun? Älä iloitse, Filistea. Kuningas Ahasin kuolinvuonna tuli tämä ennussana: – Älä iloitse, sinä Filistean maa, vaikka kurittajasi ruoska on katkennut. Sillä käärmeen suvusta versoo myrkyllinen kyy, ja sen hedelmänä syntyy siivekäs lisko. Turvassa asettuvat levolle Israelin köyhät, maattomat lepäävät kuin karja minun niityilläni. Mutta sinut, Filistea, minä näännytän nälkään ja surmaan rippeetkin, joka ainoan. Valita, portti. Huuda tuskaasi, kaupunki. Luovu toivosta, koko Filistean maa. Savupilvi vyöryy pohjoisesta, vihollisjoukko lähestyy, eikä sen riveistä kukaan jättäydy jälkeen. Mitä on vastattava vieraan kansan lähettiläille? Että Herra on laskenut Siionin perustukset ja kurjimmatkin hänen kansastaan löytävät turvansa sieltä.

Prokimeni

Niin kiitän sinua || elinaikani.

Sinä, oi, Jumala, olet Jumalani, sinua etsin varhain.

Maanantai-ilta

Ehtoopalvelus

Avuksihuutostikiirat

8.säv.

Ylistäkäämme ristiin keskellä maata ylennettyä voimallista Vapahtajaa ja Jumalaa, ja huutakaamme | sivuuttaessamme tänään ristin voimalla pidättäytymisaikamme keskipäivät: | ”Tee, oi, Herra, meidät arvollisiksi näkemään | kärsimyksiesi ja kunniallisen ylösnousemisesi päivät, || ja lahjoita meille syntiemme sovinto ja suuri armosi.”

Nöyryttäkäämme ruumiin himot ruokaa karttaen ja hekumat hyläten, | ja syleilkäämme ristin puuta uskolla, | sillä se on selvästi esillä kaikkien kumarrettavana, | ja pyhittää kaikki jumalallisella armolla. | Huutakaamme Herralle: | ”Kiitämme, oi, armollinen, sinua, || joka sen kautta pelastat sielumme.”

Huutakaamme nyt kaikki kumartaessamme ristille: | ”Terve, elämän puu, Kristuksen pyhä valtikka, | terve, ihmisten taivaallinen kunnia, hallitsijain ylpeys, | terve, uskon voima, | terve, voittamaton taisteluase, vihollisten karkottaja, | terve, maailmaa pelastava loistava valkeus, | terve, marttyyrien suuri kunnia, hurskaitten väkevyys, | terve, enkelien kirkkaus, || terve, suuresti kunnioitettu.”

Kunnia ... nyt ... Amen.

Iloitse, oi, Jumalansynnyttäjä, valtiatar. | Iloitse, tahraton, Jumalan puhdas asumus. | Iloitse, Jumalan kantanut Sanan jumalallinen vaunu. | Iloitse, Jumalan rakentama palatsi. | Iloitse, Jumalan antama aarre, elävä huone, | Jumalan jumalallinen pöytä ja arkki, || ja jumalallisen Hengen asumus.

Illan prokimeni

Kuule, oi, Jumala, ääneni, || kun valitan.

Varjele elämäni vihollisen pelossa.

I parimia

1.Moos.8:21–9:7

Kun Herra tunsi uhrisavun tuoksun, hän sanoi mielessään: ”Minä en enää koskaan kiroa maata ihmisen tähden, vaikka ihmisen ajatukset ja teot ovat pahat nuoruudesta saakka, enää en hävitä kaikkea elävää, niin kuin tein. – Niin kauan kuin maa pysyy, ei lakkaa kylvö eikä korjuu, ei vilu eikä helle, ei kesä eikä talvi, ei päivä eikä yö.” Jumala siunasi Nooan ja hänen poikansa ja sanoi heille: ”Olkaa hedelmälliset ja lisääntykää ja täyttäkää maa. Kaikki villieläimet ja taivaan linnut, kaikki maan päällä liikkuvat eläimet ja meren kalat pelkäävät ja säikkyvät teitä; ne on annettu teidän valtaanne. Teidän ravintonanne olkoot kaikki olennot, jotka elävät ja liikkuvat. Ne kaikki minä annan nyt teille, niin kuin annoin teille vihreät kasvit. Mutta lihaa, jossa vielä on jäljellä sen elämänvoima, veri, te ette saa syödä. Ja jokaisen, joka vuodattaa teidän verenne, teidän elämänvoimanne, minä vaadin tilille. Minä vaadin tilille jokaisen eläimenkin. Vaadin tilille jokaisen ihmisen, joka vuodattaa lähimmäisensä veren. – Joka ihmisen veren vuodattaa, hänen verensä on ihminen vuodattava, sillä omaksi kuvakseen Jumala teki ihmisen. Olkaa hedelmälliset ja lisääntykää, lisääntykää ja levitkää yli maan.”

Prokimeni

Sinä, oi, vanhurskaudemme Jumala, vastaat meille vanhurskaudessa ihmeellisillä teoilla, || kaikkien maan äärten ja kaukaisen meren turva.

Sinua, oi, Jumala, kiitetään hiljaisuudessa Siionissa.

II parimia

Sananl.11:19–12:6

Oikeamielinen tavoittaa elämän. Joka pahaa etsii, etsii kuolemaa. Väärämielistä Herra kammoksuu, nuhteetonta hän rakastaa. Totisesti, paha ei rankaisua välttä, mutta vanhurskaan suku pelastuu. Kultarengas sian kärsässä: kaunis nainen vailla ymmärrystä. Hyvien toiveista koituu hyvää, pahojen halusta versoo vihaa. Antelias antaa ja rikastuu yhä, saituri kitsastelee ja köyhtyy. Joka toisia ruokkii, syö itse kyllin, joka tarjoaa vettä, saa itse juoda. Joka aittansa sulkee, sitä kansa kiroaa, jonka vilja on kaupan, sitä kiitetään. Joka etsii hyvää, löytää onnen, joka pahaan pyrkii, sen pahoin käy. Tuhoon kulkee, joka rikkauteensa turvaa, mutta hurskaat ovat kuin vihannat lehvät. Taivasalle jää, joka ei talostaan piittaa, viisaan orjaksi tyhmyri päätyy. Hurskaudesta kasvaa elämän puu, viisaan sanat otetaan vastaan. Hurskas saa palkkansa jo maan päällä, saati sitten jumalaton ja syntinen. Joka rakastaa tietoa, rakastaa kuria, tyhmä se, joka nuhteita vihaa. Hyvä ihminen on Herralle mieleen, mutta juonittelijan hän tuomitsee. Väärämielisen varassa ei kukaan kestä, mutta vanhurskas on vankasti juurillaan. Kunnan vaimo on miehensä kruunu, kunnoton on kuin hivuttava tauti. Hurskaiden aiheet ovat puhtaat, jumalattomilla on vilppi mielessä. Väärämielisen sanat ovat tappava loukku, oikeamielisen puhe on pelastukseksi.

Virrelmästikiirat

8.säv.

Pöyhkeilevä fariseus teki kehuskeluillaan itsensä vastenmieliseksi, | mutta nöyrymielinen publikaani rukoili ääneti, ja hänet vanhurskautettiin. | Pyri siksi, oi, sieluni, | nöyrymielisyyteen, ja pysy siinä, | tultuasi tuntemaan eron näiden kahden välillä, | sillä ihmisiä rakastava Kristus || on luvannut antaa nöyrille armon.

Pyydämme teitä, oi, Herran marttyyrit, rukoilemaan Jumalaamme, | ja anomaan sieluillemme | hänen suurta laupeuttansa, || ja monien syntien sovitusta.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Pyrin, oi, Neitsyt, pyhä Jumalansynnyttäjä, turviisi, | tietäen löytäväni pelastuksen, | sillä sinä, oi, puhdas, || voit minua auttaa.

Tiistaiaamu

Aamupalvelus ja VI paastohetki

Katistmatroparit

Herra, armahda. (3)

Maailma suutelee esillä olevaa ristiäsi, oi, Herra, josta johtuu elämä koko luomakunnalle, ja kumartaen huutaa sinulle: ”Varjele, oi, armollinen Herra, sen voimalla syvässä rauhassa ne, jotka pidättäytymistään harjoittaen ylistävät sinua kiitosvirsin.”

Kunnia ... nyt ... Amen.

Iloitse, oi, sinä, joka olet maailman ilon enkeliltä vastaanottanut, joka olet Luoja ja Herran synnyttänyt, ja joka olet tullut otolliseksi olemaan Jumalanäitinä.

Kanoni

8.säv.

2.irmossi

Katsokaa, olen Jumalanne, | joka olen ennen kaikkia aikoja syntynyt Isästä, | ja viimeisinä aikoina aviota tuntemattomasta Neitseestä, | ja olen esi-isän Aadamin synnintuomion purkanut, || ollen ihmisiä rakastava.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

”Katsokaa, olen Jumalanne, joka olen antanut maailmalle ristini pelastuksen aseeksi, jotta ne, jotka sitä nyt kumartaen tervehtivät, hajottaisivat vihollisen juonet.”

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Sinä, oi, Herra, olet suuri ja ylen armollinen, kun olet nyt suonut meidän kumartaa eläväksi tekevää ristiäsi, johon kätesi ja jalkasi olivat kiinni naulitut, ja jolle sinun puhtaasta kyljestäsi vuoti veri, josta on meille elämä virrannut.

Kunnia ...

Pelasta, oi, täydellisin, jumalallisin, kolmipersonainen ykseys, syntymätön Isä ja ainosyntyinen Poika, Isästä lähtenyt ja Pojan kautta ilmestynyt Henki, yksi olento, herraus ja valta, meidät.

Nyt ... Amen.

Synnyttämisesi ihme, oi, puhdas Neitsyt, on sanoin selittämätön. Kuinka olet lapsivuoteessa ollut? Kuinka olet synnyttänyt, vaikka et miehestä mitään tiedä? ”Sen tietää vain ihmeellisesti ja yliluonnollisesti syntynyt Jumalan Sana.”

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Suuri Mooses kuvasi edeltä sinua, oi, risti, ojennettuaan kätensä ja kukistettuaan Amalekin. Me taas karkotamme vihollisen voimalla pois, ja voitamme pahuutta hallitsevan vihollisen, ja ylistämme Kristusta kiitosvirsin.

8.irmossi

Kiittäkää, oi, enkelit ja taivaat, kunnian valtaistuimella olevaa | sekä alati ylistettävää Jumalaa, || veisatkaa hänelle, sekä ylistäkää häntä suuresti kaikkina aikoina.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Tulkaa, oi, ihmiset, ja kiinnittäkää katseenne esillä olevaan elämää kantavaan puuhun, johon Kristus, Jumalamme, oli naulittu. Ylistäkäämme sitä hartaasti kiitosvirsin, ja kumartakaamme sitä kaikkina aikoina.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Ylistäkäämme veisuin Kolminaisuuden kuvausta, kolmiosaista ristiä, ja huutakaamme pelolla kumartuen: ”Kiittäkää, veisuin ylistäkää, ja korottakaa Kristusta iankaikkisesti.”

Me kiitämme Herraa, Isää, Poikaa ja Pyhää Henkeä.

Kolminaisuus on yksi Jumala, ei niin, että Isä olisi ilmennyt Poikana tai Poika lähtenyt Jumaluudesta, vaan kukin on itsenäinen valkeus. Siksi ylistän Kolminaisuutta iankaikkisesti.

Nyt ... Amen.

Sinä olet ainoa, joka neitsyyttä rikkomatta synnyität. Ainoa, joka imetät lastasi äidin tuskia tuntematta. Ainoa, joka synnyität Luojaasi ja Herrasi, vaikka oletkin palvelija. Ylistämme sinua, oi, Neitsytäiti, kiitosvirsillä iankaikkisesti.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Sinä, oi, Kristus, avasit sanallasi sokeana syntyneen silmät. Avaa myös sydämeni sokeutuneet silmät, jotta näkisin käskyjesi valkeuden iankaikkisesti.

Me kiitämme ja ylistämme ja kumarramme Herraa, veisaten ja korkeasti kunnioittaen häntä iankaikkisesti.

Katabasi

Kiittäkää, oi, enkelit ja taivaat, kunnian valtaistuimella olevaa | sekä alati ylistettävää Jumalaa, || veisatkaa hänelle, sekä ylistäkää häntä suuresti kaikkina aikoina.

• Jumalansynnyttäjän kiitosvirsi •

9.irmossi

Kiitetty on Herra, Israelin Jumala, | joka on nostanut meille pelastuksen sarven palvelijansa Daavidin huoneesta, | jonka kautta meille tuli koitto korkeudesta, || ja ohjasi meidät rauhan tielle.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Kiitetty olet sinä, oi, Herra, Israelin Jumala, koska olet poistanut ristilläsi vanhan kirouksen, ja olet antanut meille ristisi kumarrettavaksi. Ylistämme sitä kiitosvirsin ja uskolla suudellen, ja laulamme kiitosta suuresta armostasi.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Sinä, oi, kallis risti, olet kirkon kerskaus, hallitsijain ase, ja Jumalan antaman koko maailman rauhan palkinto. Varjele, oi, risti, oikeauskoisten ilo ja maailman varjelija, ja pyhitä meidät, jotka sinua kumarramme.

Kunnia ...

Kunnia olkoon sinulle, oi, pyhä Kolminaisuus, joka olet samanarvoisten persoonien ykseys, jumalallinen luonto, yksi peljättävä hallitus, Isä, Poika ja Henki, häikäisevä valkeus, aluton Jumaluus. Pelasta ne, jotka palvovat sinua kaikkien Luojana.

Nyt ... Amen.

Äitisi, oi, Jeesus, valitti katkerasti itkien, ja huusi kiinnittäen koko sydämensä sinuun, kun seiso ristin edessä, ja näki paimenensa ja Herransa siihen naulittuna: "Voi, mikä hämmästyttävä näky. Kuinka sinä, oi, elämä, kuolet?"

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Sinä, oi, Jumala, pelastit Manassen, joka katui syntejensä. Pelasta myös minut, kun kadun katkerin kyynelin syntejäni. Älä hylkää minua, palvelijaasi, vaikka olenkin vieroittanut sieluni sinusta muinaisen Israelin tavoin, ja elänyt joka päivä irstaudessa.

Katabasi

Kiitetty on Herra, Israelin Jumala, | joka on nostanut meille pelastuksen sarven palvelijansa Daavidin huoneesta, | jonka kautta meille tuli koitto korkeudesta, || ja ohjasi meidät rauhan tielle.

2.katabasi (8.säv.)

Totisesti on kohtuullista, | ylistää autuaaksi sinua, Jumalansynnyttäjä, | aina autuas ja viaton ja meidän Jumalamme äiti. | Me ylistämme sinua, joka olet kerubeja kunnioitettavampi | ja serafeja verrattomasti jalompi, | sinua, puhdas Neitsyt, Sanan synnyttäjä, || sinua, totinen Jumalansynnyttäjä.

Virrelmästikiirat

8.säv.

Muista, oi, sieluni, kehuskelevaa fariseusta, | joka tuomittiin omahyväisyytensä takia, | ja nöyrämielistä publikaania, | joka tunnusti syntinsä ja tuli vanhurskautetuksi. | Koeta vaihtaa fariseusten mielettömyys hyveeseen, | ja tunnustaa tekemäsi rikkomukset publikaanin tavoin. | Herää, ja saavuta himojesi hillitsemisellä pysyväinen hengellinen korkeus, || jonka armollinen Kristus sinulle antaa.

Te, oi, pyhät marttyyrit, | olette kilvoitelleet suuren kilvoituksen. | Olette kestäneet miehuullisesti jumalattomien teille aiheuttamat kärsimykset, | ja tunnustaneet Kristuksen kuningasten edessä. | Ja vaikutatte vielä voimallanne tässä maailmassa | tästä elämästä toiseen muutettuannekin. | Te, oi, pyhät, parannatte sairaita heidän vaivoistaan. || Rukoilkaa pelastusta sieluillemme.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Suojelukseksi, oi, Jumalansynnyttäjä, Neitsyt, | on hengellinen parantola, || sillä pääsemme sielumme taudeista vapaiksi siihen turvautuen.

Profetian tropari

Kumarramme ristillesi, oi, Valtias, ja ylistämme pyhää ylösnousemustasi.

Prokimeni

Kohottakaa Jumalalle riemuhuuto, || kaikki maa.

Kiittäkää, oi, kansat, Jumalaamme, kaiuttakaa korkealle hänen ylistystänsä.

Parimia

Jes.25:1–9

Herra, sinä olet minun Jumalani. Sinun korkeuttasi laulan, sinun nimeäsi ylistän, sillä sinä toteutit ihmeellisen suunnitelman, kaukaa harkitun, varman ja luotettavan. Sinä muutit kaupungin kiviröykkiöksi, linnoitetun kaupungin rauniokasaksi. Sinä hävitit kaupungista sortajien palatsit, eikä niitä koskaan rakenneta uudelleen. Sen tähden voimakas kansa kunnioittaa sinua ja julmien muukalaisten kaupungit pelkäävät sinua. Sinä olit turvapaikka heikolle, pakopaikka kurjalle vaikeuksien aikana, suoja rankkasateessa, varjo helteen tullen. Sillä väkivaltaisten mieli on kuin talvinen rankkasade, kuin helle autiomaassa. Vihollisten kerskailun sinä vaiennat. Niin kuin helle pilven varjostaessa, niin vaimenee väkivaltaisten voittolaulu. Tällä vuorella Herra Sebaot valmistaa pidot kaikille kansoille, herkkuruokien aterian, valioviinien juhlan: ydinrasvalla maustettuja herkkuja, kypsiä, kirkkaaksi seestettyjä viinejä. Tällä vuorella hän repäisee pois verhon, verhon kaikkien kansojen yltä, vaatteen joka on levitetty niiden ylle. Kuolema on nielty ainiaaksi. Herra Jumala pyyhkii kaikkien kasvoilta kyyneleet ja vapauttaa kansansa alennuksesta ja häpeästä kaikkialla maan päällä. Näin on Herra puhunut. Sinä päivänä sanotaan: ”Tämä on meidän Jumalamme. Häneen me panimme toivomme, ja hän pelasti meidät. Tämä on Herra, häneen me kiinnitämme toivomme, iloitkaamme ja riemuitkaamme. Hän pelastaa meidät.”

Prokimeni

Siunatkoon meitä Jumala, || meidän Jumalamme.

Jumala olkoon meille armollinen, ja siunatkoon meitä.

Tiistai-ilta

Ehtoopalvelus

Avuksihuutostikiirat

6.säv.

Sinä, oi, laupias, kestit keskellä maata ristinkärsimykset, | ja niin vapahdit kaikki kärsimyksistä, | ja tuotit kaikille lunastuksen. | Siksi asetamme nyt, paaston puolivälissä, ristin kumarrettavaksi, | ja suutelemme sitä iloiten, | jotta tulisimme, oi, armollinen Jumalan Sana, | otollisiksi näkemään kärsimyksesi | ja elämää tuottavan ylösnousemisesi || jumalallisien hyvyyksiesi kirkastamina.

Sinä olit kuollut, | ristille levitetty ja keihäällä lävistetty. | Sinulle juotettiin sappea, oi, pitkämielinen Valtias, | joka Mooseksen käden kautta muutit Maaran vedet makeiksi. | Pyydän ja rukoilen siksi: | ”Kitke karvaat himot minun mielestäni, | sulostuta ymmärrykseni katumuksen hunajalla, || ja osoita minut kalliin kärsimisesi kumartajaksi.”

Näemme tänään eteemme tuotuna suuren ristin, | jota Mooses edeltä kuvasi muinoin käsillänsä, | ja sai niin voiton Amalekista. | Lähestykäämme sitä peljäten, puhtain mielin ja huulin, | sillä Kristus voitti kuoleman, kun hänet ylennettiin sille. | Veisatkaamme Jumalan innoittamin veisuin kiitosta kaiken Vapahtajalle, | kun olemme tulleet osallisiksi siitä armosta, || ja rukoilkaamme, että saavuttaisimme pelastavan ylösnousemuksenkin.

Kunnia ... nyt ... Amen. **(8.säv.)**

Nyt luonnon hallitsija ja kunnian Herra ristiinnaulitaan, | ja hänen kylkensä lävistetään. | Seurakunnan makeus maistaa sappea ja etikkaa. | Hänet, joka on pukenut taivaan pilvillä, puetaan orjantappuraseppeleeseen. | Hänet, joka on kädellään luonut ihmisen, puetaan pilkkapukuun, | ja häntä lyö ihmiskäsi. | Hän, joka puettaa taivaan pilviin, | ottaa hartioilleen ruoskan iskut, syljeksimisen ja ruoskimisen, | häväistyksiset ja korvapuustit. | Hän, Vapahtajani ja Jumalani, | kärsii kaiken minun, syylliseksi tuomitun, tähden. || Hän, armollinen, kärsii pelastaakseen maailman eksytyksestä.

Illan prokimeni

Laulakaa Jumalalle, || veisatkaa hänen nimellensä kiitosta.

Tehkää tie hänelle, joka kiittää halki arojen. Hänen nimensä on Herra.

I parimia

1.Moos.9:8–17

Jumala sanoi Nooalle ja hänen pojilleen: ”Minä teen liiton teidän ja teidän jälkeläistenne kanssa, kaikkien elävien olentojen kanssa, jotka ovat teidän kanssanne maan päällä, lintujen, karjaeläinten ja kaikkien villieläintenkin kanssa, kaikkien niiden kanssa, jotka tulivat arkista ulos. Minä teen liiton ja annan teille lupaukseni: koskaan enää ei vedenpaisumus tuhoa kaikkea elävää, se ei koskaan enää hävitä maata.” Jumala sanoi vielä: ”Tämä on merkinä liitosta, jonka minä teen teidän sekä kaikkien maan päällä elävien olentojen kanssa kaikkiin tuleviin sukupolviin asti: minä asetan kaareni pilviin, ja se on oleva merkinä minun ja maan välisestä liitosta. Kun annan pilvien nousta taivaalle ja sateenkaari näkyy pilvissä, muistan liiton, jonka olen tehnyt kaikkien elävien olentojen, kaiken elollisen kanssa: vedet eivät enää koskaan paisu tuhotulvaksi hukuttamaan kaikkea elävää.” ”Kaari näkyy pilvissä, ja kun minä sen näen, muistan ikuisen liiton, jonka olen tehnyt kaikkien elävien olentojen, kaikkien maan päällä elävien kanssa.” Ja Jumala sanoi vielä Nooalle: ”Tämä on sen liiton merkki, jonka minä teen kaikkien maan päällä elävien kanssa.”

Prokimeni

Suojatkoon apusi, oi, Jumala, || minua.

Nöyrät näkevät sen, ja riemuitsevat.

II parimia

Sananl.12:8–22

Mitä viisaampi, sitä kiitetympi, tyhmyri kerää vain halveksuntaa. Parempi elää vaatimattomasti ja palvelijatta kuin leveästi mutta leivättä. Kunnon ihminen muistaa karjansa tarpeet, jumalaton ei sääliä tunne. Leivässä pysyy, joka pellollaan pysyy, mieletön se, joka tavoittelee tyhjää. Jumalaton tavoittelee pahojen saalista, vanhurskas pysyy juurillaan. Joka pahoja puhuu, kaatuu omaan ansaansa, vanhurskas selviää ahdingosta. Puheistaan ihminen palkitaan, teot kiertyvät tekijänsä eteen. Tyhmä pitää omaa tietään oikeana, viisas se, joka neuvoja kuulee. Tyhmä tuo heti julki suuttumuksensa, viisas nielee loukkauksen ja vaikenee. Oikeutta auttaa, joka totta puhuu, valehtelija on vääryyden asialla. Harkitsematon sana on kuin miekanpisto, viisaan puhe on lääketta. Totuuden sanat kestävät iäti, valheen sanat vain tuokion. Itsensä pettää, joka pahoja hautoo, iloita saa, joka hyviä neuvoja antaa. Hurskas on turvassa kaikelta pahalta, jumalaton suistuu onnettomuuksiin. Petollista puhetta Herra ei siedä, sanansa pitävä on hänelle mieleen.

Virrelmästikiirat

3.säv.

Voitin publikaanin rikkomuksillani, | mutta en kilpaile tämän kanssa synninkatumuksessa. | Matkin fariseuksen itseluuloa, | mutta en omista hänen hyviä tekojaan. | Poista, oi, Kristus Jumala, | joka olet äärettömällä nöyryydelläsi kukistanut ristillä pahan hengen ylpeyden, | minusta edellisen paheet sekä jälkimmäisen mielettömyys, | lujita sielussani se hyvä mielentila, mikä kummallakin heistä oli, || ja pelasta minut.

Profeetat, Kristuksen apostolit ja marttyyrit | ovat opettaneet kiitosvirsillä ylistämään yksiolennollista Kolminaisuutta, | ja ovat valistaneet eksyksissä olevat kansat, || sekä saattaneet ihmislapset yhteyteen enkeleiden kanssa.

Kunnia ... nyt ... Amen. **(5.säv.)**

Koko luomakunta järkkyy pelosta ja tuskasta nähdessään sinut, | oi, kaikkien
Luoja ja rakentaja, | alastomana ristiinnaulittuna. | Aurinko peitti valonsa, |
maa järisi, kalliot halkesivat, | ja temppelin esirippu repesi kahtia. | Kuolleet
nousivat ylös haudoistaan, | ja enkelten voimat hämmästelivät: | ”Voi, mikä
ihme: tuomari tuomitaan. | Hän kärsii omasta tahdostaan || pelastaakseen ja
uudistaakseen maailman.”

Keskiviikkoaamu

Aamupalvelus ja VI paastohetki

Katismatroparit

Herra, armahda. (3)

Tulkaamme hyveiden kirkastamina, kumartakaamme kallista ristiä, ja huutakaamme saavutettuamme puhtauden pidättäytymisellämme: ”Pyhitä, oi, ainoa, kaikkien Jumala, sielumme ja ruumiimme. Suo meidän osallistua puhtaisiin kärsimyksiisi, ja anna meille suuret armolahjasi.”

Kunnia ... nyt ... Amen.

Puhdas äitisi, oi, Kristus, huusi nähdessään sinut kuolleenä, ja ristin päälle ripustettuna: ”Sinä, oi, Poikani, samoin kuin Isä ja Henki, olet iankaikkisuudessa oleva. Kuinka selittämätön on päätöksesi, jonka kautta sinä, oi, armollinen, pelastit ne, jotka olet puhtaimmilla käsilläsi luonut.

Kanoni

4.säv.

1.irmossi

Avaan nyt suuni, ja se täytetään Pyhällä Hengellä, | ja sanani tulvivat kuninkaallisen äidin kunniaksi. | Vietän juhlaa kirkkaasti riemuiten, || ja veisaan iloiten ylistystä hänen ihmeillensä.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Puhdistauduttuamme paastolla kumartakaamme Kaikkivaltiaan kunniaksi ja kiitokseksi pyhää puuta, jonka päälle Kristus oli ojentanut käsivartensa voittaen vihollisen vallan.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Pyhitystä jakava ja pelastava risti on tuotu esille. Lähestykäämme sitä puhdistettuamme ruumiimme ja sydämemme, jotta saisimme pelastavaa armoa.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Puhdista minut käskyjesi tulella, oi, ihmisiä rakastava. Suo minun nyt katsella pelastavaa kärsimyksiäsi, ja kumartaa niitä halulla risti muurinani ja tukenani.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Synnyttäjäsi, oi, ihmisiä rakastava, vaikeroi nähdessään sinut ristiin ripustettuna, ja huusi: ”Kuinka on tuomittuna hän, joka tulee tuomitsemaan kaikkia? Kuinka kunnian Herra nähdään ristiinnaulittuna?”

3.irmossi

Vahvista, oi, Jumalansynnyttäjä, elävä, ehtymätön lähde, | hengessä juhlaan kokoontuneet veisaajasi, | ja tee heidät jumalallisessa kunniasasi || kelvollisiksi saamaan kunnian sepeleet.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Syleilkäämme uskolla ristin puuta, johon on naulittu Kristus, hyväntekijämme, joka on meille synninpäästön veden vuodattanut, pestyämme vedellä sydämemme paaston.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Katso, oi, Messias, Jeesus, Jumala, olemme päässeet paaston pelastavan rikkauden puoliväliin ristin purjeen kiidättäminä. Saata meidät sen kautta kärsimyksesi satamaan.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Mooses kuvasi sinua, oi, risti, vuorella, ja kukisti pakanat. Mekin kuvaamme sinut sydämeemme sinut nähdessämme. Karkotamme sinua kumartaessamme voimallasi ruumiittomat viholliset.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Synnyttäjäsi lausui: ”Sinä, joka olet Jumala ja kaikkien Luoja, tulit ihmiseksi omasta tahdostasi. Nyt näen sinut, oi, Poikani, Kristus, ristillä riippumassa, ja sydämeni on haavoittunut.”

4.irmossi

Jumalallisin Jeesus, | joka jumaluuden istuimella kunniassa istuu, | tuli puhtaan käden kannattamana nopeassa pilvessä, ja pelasti ne, jotka huutavat hänelle: || ”Kunnia olkoon voimallesi, oi, Kristus.”

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Kunnianarvoinen Jaakob ojensi kätensä poikiensa päälle heidät muinoin siunatessaan niin, että ne muodostivat ristinmerkin. Hän kuvasi sillä meihin kaikkiin siirtyvää pelastavaa siunausta.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Tervehtikäämme ristiä sen sinetin tukemina hengessä riemuiten, kun se nyt on tuotu esille, ja rientäkäämme kohti pelastavia kärsimyksiä kuolettaen lihan turmiolliset kärsimykset.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Syleilemme sinua, oi, kunniallinen risti, pelastava ase, kukistumaton voitto, ilon merkki, jonka kautta kuolema on kuoletettu, ja kirkastumme sinuun naulitun kunniaasta.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Näin puhuu Kristuksen äiti: ”Sinua, oi, Jeesus, Poikani, eivät enkelitkään uskalla lähestyä, mutta olet kuitenkin tullut minulle näkyväiseksi, kun olet ottanut minusta lihan. Ja nyt valitan haikeasti nähdessäni sinut ristiinnaulittuna.”

5.irmossi

Kaikki hämmästyivät jumalallista kunniaasi, oi, aviota tuntematon Neitsyt, | sillä kannoit povessasi yli kaiken olevan Jumalan, | ja synnytit iankaikkisen Pojan, || ja nyt lahjoitat rauhan kaikille, jotka sinulle ylistystä veisaavat.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Sinä, oi, kaikkien elämä ja pelastus, tulit ristiinnaulittuna kuolleeksi. Suo, oi, Vapahtaja, meidän syleillä ristiäsi puhdistetuina sieluina, ja nähdä pelastavat kärsimyksesi iloiten.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Ruumiittomien joukot ovat vavisten edessäsi, oi, elämän antava puu, sillä Kristus vuodatti sinussa kalliin verensä, ja teki lopun siitä inhottavasta hurmeesta, jonka pahat henget olivat aiheuttaneet luontokappaleen turmioksi.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Paranna, oi, Sana, verelläsi ne haavat, jotka vihollisen miekka on minuun lyönyt. Huudan sinulle, oi, Vapahtaja: ”Revi keihäälläsi pian rikki syntieni käsikirjoitus, sekä kirjoita minut elävien kirjaan suuresta armostasi.”

Kunnia ... nyt ... Amen.

Sinut synnyttänyt äitisi huusi muinoin tuskissa vaikeroiden: ”Miksi, oi, Vapahtaja, kypsä viinirypäle, olet puuhun ripustettu? Kuinka, oi, kunnian aurinko, joka kärsimyksilläsi pimennät luonnon, olet nostettu ylös?”

6.irmossi

Tulkaamme, Jumalassa viisaat, | Jumalanäidin jumalallista ja kunniallista juhlaa viettäen, | paukuttakaamme riemuiten käsiä, || ja ylistäkäämme hänestä syntynyttä Jumalaa.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Sinä, oi, kunniakas Herran risti, järkytit tuonelan asunnon, kun sinut pystytettiin, mutta tulit uskovaisille järkkymättömäksi perustukseksi ja varmaksi turvaksi.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Poimikaamme hyveitten hedelmää kantaen jumalallisen puun elävöittävää hedelmää, jonka se kasvoi, kun Jeesus, hedelmällinen viinipuu, levitettiin sille.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Ylistämme suurta hyvyttäsi, oi, Jeesus, kiitosvirsin, ja kumarramme ristillesi, keihäällesi ja ruokosauvallesi, sillä sinä, oi, laupias, olet kaatanut niillä vihan väliseinän.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Neitsyt synnytti uudistumisemme lähteeksi elävöittävien vetten virran, sinut, joka ristin päältä vihmoit pelastuksen pisarat.

Herra, armahda. (3)

Kontakki

7.säv.

Leimuava miekka ei vartioi enää Eedenin porttia, | sillä ihmeellinen sammuttaja, ristin puu, on ilmestynyt. | Kuoleman ota ja helvetin voitto on karkotettu, | sillä sinä, minun Vapahtajani, tulit huutaen tuonelassa oleville: || ”Tulkaa jälleen paratiisiin.”

Kunnia ... nyt ... Amen.

Pilatus pystytti Golgatalle kolme ristiä, kaksi ryöväreille ja yhden elämän antajalle. Tuonela sanoi alhaalla oleville hänet nähdessään: ”Kuka, oi, palvelijani ja voimani, on pistänyt naulan sydämeeni? Yht’äkkiä on puinen keihäs lävistänyt minut, ja repeän. Sisintäni särkee, ja vatsani on kipeä, kuten kaikki aistinikin. Henkeni on raivoissaan, ja minun on pakko oksentaa ulos Adam ja hänestä syntyneet, jotka sain puun kautta, sillä puu saattaa heidät jälleen paratiisiin.”

7.irmossi

Jumalassa viisaat eivät palvelleet luotua Luojan sijaan, | vaan iloitsivat veisaten torjuttuaan uhkaavan tulen: | ”Kiitetty olet sinä, || oi, yli kaiken ylistetty isiemme Herra ja Jumala.”

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Kirves, jonka Elisa nosti Jordanista, kuvasi ristiäsi, oi, Kristus, sillä nostit sen avulla turhuuden syvyydestä pakanat, jotka veisasivat: ”Kiitetty olet sinä, oi, isien Herra ja Jumala.”

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Taivaalliset olennot iloitsevat maan päällä olevien kanssa ristiä kumarrettaessa, sillä sen kautta enkelit ja ihmiset yhdistyvät, ja huutavat: ”Kiitetty olet sinä, oi, Herra, Jumala.”

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Kantakaamme sääliväisyyttä sypressinä, sulotuoksuista uskoa setrinä, ja totista rakkautta hopeakuusena, sekä kumartakaamme Herran ristiä ylistäen sille naulittua lunastajaa.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Jumala oli kohdussasi, oi, Neitsyt, Jumalan valitsema kaupunki, taivaallista järjestelmää järkyttämättä, mutta vapisutti ristiinnaulittuna luonnon. Rukoile, että hän asettaisi minut seisomaan lujana horjumattomalla kalliollansa.

8.irmossi

Hurskaat nuorukaiset pelasti pätsissä Jumalansynnyttäjän synnytys, | silloin tosin kuvauksellinen, | mutta nyt todellinen, | ja kutsuu yhteen koko maanpiirin, joka veisaa: | ”Ylistäkää, oi, Herran luodut, veisaten Herraa, || ja kunnioittakaa häntä korkeasti kaikkina aikoina.”

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Sinä, oi, Herra, ojensit kätesi puulle, ja poistit hillittömän käden synnin. Sinut lävistettiin keihäällä, ja sinä lävistit sillä vihollisen. Maistoit sappea, ja poistit hekumallisen pahuuden. Sinulle, oi, kaikkien riemu, juotettiin etikkaa.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Tulkaa, lähestykäämme kirkkaasti puhtain mielin ja omintunnon ja kumartakaamme, sillä kallis ja kunnioitettava puu on esillä. Kristus kärsi kunnioittoman kuoleman sen kautta, ja antoi korkeimman kunnian meille, jotka rikkomus oli tehnyt kurjasti kunnioittomiksi.

Me kiitämme Herraa, Isää, Poikaa ja Pyhää Henkeä.

Synnin puu on kuolettanut minut, ja himollinen nautinto on saattanut minut hautaan. Tee, oi, Herra, minut eläväksi, ja herätä minut nukkumasta. Tee minut kärsimyksiesi kumartajaksi ja jumalallisesta ylösnousemisestasi osalliseksi, sekä sinua rakastavien kanssaperilliseksi.

Nyt ... Amen.

Puhdas Neitsyt huusi: ”Näen sinut ylennettynä vailla sitä kaunista muotoa, jonka havaitsin ruumiillistuessasi ihanammaksi kuin kenelläkään ihmislapsella, oi, ainosyntyinen Poikani. Näytä, oi, kaikkien pelastus, minulle kunniasi.”

Me kiitämme ja ylistämme ja kumarramme Herraa, veisaten ja korkeasti kunnioittaen häntä iankaikkisesti.

Katabasi

Suuri profeetta ojensi ristinmuotoisesti kätensä, | heitettynä muinoin jalopeurain luolaan, | ja pelastui vahingoittumattomana petojen kidasta || kiittäen Kristusta, Jumalaa iankaikkisesti.

• Jumalansynnyttäjän kiitosvirsi •

9.irmossi

Jokainen maan päällä syntynyt riemuitkoon Hengen valaisemana, | ja ruumiittomat henkiolennot viettäkööt juhlaa, | kunnioittaen Jumalanäidin pyhää riemujuhlaa, ja huutakoot: || ”Iloitse, oi, autuain, puhdas Jumalansynnyttäjä, ja ainainen Neitsyt.”

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Keihäs lävisti kylkesi, oi, ihmisiä rakastava, ja sinä aukaisit minulle synninpäästön lähteen. Sinut naulittiin puulle maan keskellä, ja teit lopun tuomiosta. Syleilemme sitä puuta paaston keskellä, ja ylistämme veisuin hyvyttäsi.

Kunnia olkoon Sinulle, meidän Jumalamme, kunnia Sinulle.

Tiukkukaa, vuoret, rypälemehua ja vuotakaa, kukkulat, ihastusta. Karkeloikaa, kedon puut ja Libanonin seetrit, kun tänään kumarretaan elämän antavaa ristiä. Hypelkää, oi, profeettain, marttyyrien, apostolien ja vanhurskasten henget.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Katso, oi, Herra, kansasi ja perintösi puoleen, jonka tähden annoit itsesi vapaaehtoiseen kuolemaan, ja joka sinua pelolla ylistää kiitosvirsin. Älköön paheitemme lukematon paljous voittako laupeuttasi, vaan pelasta, oi, ylen armollinen, meidät ristilläsi ihmisiä rakastavana.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Jumalansynnyttäjä lausui itkien: ”Sinä, oi, Kristus, järkytät ristiinnaulittuna näkyväisen maailman viittauksellasi, mutta jäät riippumaan, sillä haluat naulita ensiksi luodun himokkaan mielen, ja parantaa hyvyydelläsi sen murtuneisuuden.”

Katabasi

Sinä, oi, äiti, Neitsyt, totinen Jumalansynnyttäjä, | olet siemenettömästi synnyttänyt Kristuksen, Jumalamme, | joka lihassa ylennettiin ristille. || Me, uskovaiset, ylistämme otollisesti sinua hänen kanssaan.

Eksapostilario

Suuresti kunnioitettava ristin puu kutsuu paaston puolivälissä hartaaseen palvontaan kaikkia, jotka omilla kärsimyksillään osallistuvat Kristuksen kärsimykseen. Tulkaa, oi, uskovaiset, kumartakaamme tätä peljättävän salaisuuden puuta.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Aviota tuntematon, puhdas, Jumalan Sanan äiti huusi vaikeroiden, ja valitti itkien: ”Tämmöisetkö ilosanomat Gabriel toi minulle, oi, Poikani? Mene siis täyttämään sanoin kuvaamaton päätös ja jumalallinen toimenpide.”

Virrelmästikiirat

8.säv.

Olemme kulkeneet puoliväliin kalliille ristillesi johtavaa paaston tietä. | Suo meidän uskolla ja vihollisesta vapautuneina nähdä päiväsi, | jonka nähdessään Abraham iloitsi, | kun sai jälleen vuorelta lisäkin, ikään kuin haudasta. | Suo meidänkin tulla osalliseksi salaisesta ehtoollisestasi, ja huutaa rauhassa: || ”Kunnia olkoon sinulle, oi, valonantajamme ja Vapahtajamme.”

Te, oi, Kristuksen murtumattomat marttyyrit, | olette voittaneet ristin voimalla vääryyden, | ja saaneet iankaikkisen elämän armon. | Ette pelästyneet hirmuvaltiain uhkauksia. | Iloitsitte, kun teitä kidutettiin ja ruhjottiin, | mutta verenne on tullut sieluillemme pelastukseksi. || Rukoilkaa, että sielumme pelastuisivat.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Pyrimme pelastuksen satamaan | purjehdittuamme pidättäytymisen merta puoliväliin | vapaaehtoisten kärsimyksiesi aikaan, oi, Herra. | Suo, oi, ihmisiä rakastava, | meidän nähdä myös kunniallisen ylösnousemuksesi päivä, || armostasi ja laupeudestasi.

Profetian tropari

Kumarramme ristillesi, oi, Valtias, ja ylistämme pyhää ylösnousemustasi.

Prokimeni

Iloitkoot ja riemuitkoot sinussa kaikki, || jotka sinua etsivät.

Riennä, oi, Jumala, pelastamaan minua.

Parimia

Jes.26:21–27:9

Itse Herra lähtee asuinpaikastaan vaatiakseen maan asukkaat tilille kaikesta pahasta, mitä he ovat tehneet. Silloin maa paljastaa kaiken siihen vuodatetun veren eikä enää peitä surmattujen ruumiita. Sinä päivänä Herra vaatii tilille ja lyö suurella, vahvalla ja terävällä miekallaan Leviatanin, nopealiikkeisen käärmeen, Leviatanin, kiemurtavan käärmeen, iskee hengiltä syvyyden hirviön. Sinä päivänä saamme kuulla: ” Ihana viinitarha. Laulakaa siitä.” – Minä, Herra, olen sen vartija, yhtenäsinä minä kastelen sitä. Minä vartioin sitä päivin ja öin, jottei sitä kukaan vahingoittaisi. Vihani hehku on ohi. Mutta jos vain näen ohdakkeita ja orjantappuroita, käyn taisteluun niitä vastaan ja poltan ne kaikki, jolleivät etsi minusta turvaa ja tee rauhaa kanssani, rauhaa minun kanssani. Tulevina aikoina Jaakob juurtuu, Israel kukkii ja kukoistaa, ja hedelmiin peittyvät maan kasvat. – Onko hän lyönyt teitä yhtä ankarasti kuin hän löi teidän lyöjiänne? Onko hän tappanut teitä yhtä säälimättömästi kuin hän tappoi teidän kansanne tappajia? Vain hätistämällä pois, karkottamalla hän teitä ojensi, kiivaalla henkäyksellään hän ajoi teidät tiehenne itätuulen päivänä. Näin sovitetaan Jaakobin synnit, tämä on kääntymyksen hedelmä: Jaakob murskaa kaikki väärin alttarien kivet niin kuin kalkkikivi murskataan, eikä maahan enää nouse asera-paaluja, ei suitsutusalttareita.

Prokimeni

Turvaan sinuun, oi, Herra, || älä salli minun joutua häpeään iankaikkisesti.

Pelasta minut, vapahda minut vanhurskaudessa.

Keskiviikoilta

Ehtoopalvelus

Avuksihuutostikiirat

4.säv.

Virvoittava paasto on jo puolivälissä. | Sen kulunut aika on ollut mieluisa, | ja tulevakin tarjoaa hyvää, | sillä hyvyyden harjoittaminen tuottaa yhä enemmän hyvyyttä. | Huutakaamme Kristusta kelmollisesti palvelen hänelle, kaiken hyvän antajalle: | ”Olet paastonnut puolestamme, ja kärsinyt ristin. | Suo meidän tulla osallisiksi | jumalallisen pääsiäisen ilosta rauhassa ja otollisesti, || sinua sekä Isää ja Henkeä ylistäen.”

5.säv.

Ne, jotka harjoittavat salaisuudessa hyveitä odottaen hengellisiä palkintoja, | eivät esiinny julkisissa paikoissa remuten, | vaan hiljaisesti sydämensä sisimmässä. | Ja hän, joka näkee salaisuudessa tapahtuvan, | palkitsee paaston pidättäytymisen. | Paastotkaamme tekemättä kasvojamme surkean näköisiksi, | ja huutakaamme sielumme kammiossa herkeämättä rukoillen: | ”Älä, oi, Isämme, joka olet taivaissa, | saata meitä kiusaukseen, || vaan päästä meidät pahasta.”

Te, oi, marttyyrit, | teitte tyhjiksi väkivaltaisten röyhkeät uhkaukset | kestettyänne monenlaisten kärsimyksien tuskat, | ettekä luopuneet Kristuksesta | ollen sielultanne lujaluontoisia. | Te menitte taivasiin säilytettyänne uskonne horjumattoman lujana, | ja saitte niin rohkeutta Kristuksen edessä. | Rukoilkaa siis, että hän antaisi maailmalle rauhan, || ja sieluillemme suuren armonsa.

1.säv.

Peskäämme sielumme paaston vedessä, | ja lähestykäämme uskoen kumartamaan Herran kallista ja kunnioitettavaa ristiä, | niin saamme ammentaa jumalallista valistusta, || ja poimia hedelmänä iankaikkisen pelastuksen, rauhan ja suuren armon.

Pelasta, oi, risti, apostolien kerskaus, | jota hallitukset, voimat ja arkkienkelit ympäröivät, | kaikesta vahingosta ne, jotka sinua kumartavat, | suo meidän hyvin käydä läpi pidättyvyyden jumalallinen kilpakehä, | sekä saavuttaa se pelastava päivä, || jonka kautta saamme pelastuksen.

7.säv.

Huutakaamme kumartaessamme tänään Herran ristiä: | ”Iloitse, oi, elämän puu, tuonelan kukistaja. | Iloitse, maailman ilo ja turmeluksen poistaja. | Iloitse, sinä, joka voimallasi hajotat pahat henget. | Pyydämme, oi, uskovaisten tuki ja voittamaton ase: || ’Varjele ja pyhitä meidät, kun sinua tervehdimme.”

Kunnia ... nyt ... Amen. **(8.säv.)**

Olentonsa puolesta lähestymätön lähestyy nyt minua, ja kärsii vaivoja, | hän, joka vaivoista vapahtaa. | Jumalattomain huulet syljeskelevät sokeille valkeuden lahjoittajaa, | ja ruumiinsa vankien edestä uhraavaa ruoskitaan. | Puhdas Neitsytäiti huusi haikealla tuskalla nähtyänsä hänet ristin päällä: | ”Miksi, oi, synnyttämäni, sallit näin tapahtua itsellesi? | Sinä, oi, ihanin, olet nyt hengettömänä ja muodottomana, | eikä sinulla ole näköä eikä kauneutta. | En, oi, valkeuteni, voi katsella sinua kuoleman uneen vaipuneena. | Sisimpäni ovat haavoja täynnä, | ja kauhea miekka käy sydämeni lävitse. | Ylistän veisulla kärsimyksiäsi, ja kumarran laupeudellesi. || Kunnia olkoon sinulle, oi, pitkämielinen Herra.”

Illan prokimeni

Kiitetty olkoon Herra, Jumala, Israelin Jumala, || ainoa, joka ihmeitä tekee.

Anna, oi, Jumala, kuninkaan tuomita, niin kuin sinä tuomitset.

I parimia

1.Moos.9:18–10:1

Nooan pojat, jotka lähtivät arkista, olivat Seem, Haam ja Jafet, ja Haamista tuli Kanaanin isä. Nämä kolme olivat Nooan pojat, ja heidän jälkeläisiään ovat kaikki maailman ihmiset. Nooa ryhtyi viljelemään maata ja istutti ensimmäisen viinitarhan. Mutta kun hän joi viiniä, hän juopui ja jäi alastomana makaamaan teltaansa. Haam, Kanaanin isä, näki isänsä alastomuuden ja kertoi siitä ulkona molemmille veljilleen.

Silloin Seem ja Jafet ottivat viitan, levittivät sen harteilleen, menivät sisään selkä edellä ja peittivät isänsä alastomuuden. Heidän kasvonsa olivat poispäin, eivätkä he nähneet isäänsä alastomana. Kun Nooa selvisi juopumuksestaan ja sai kuulla, mitä hänen nuorin poikansa oli hänelle tehnyt, hän sanoi: – Kirottu olkoon Kanaan, tulkoon hänestä veljiensä orjienkin orja. Ja hän sanoi vielä: – Kiitetty olkoon Herra, Seemin Jumala, ja Kanaan olkoon Seemin orja. Tehköön Jumala laajaksi Jafetin suvun, ja saakoon se asua myös Seemin majoissa, ja Kanaan olkoon heidän orjansa. Nooa eli vedenpaisumuksen jälkeen vielä 350 vuotta. Kaikkiaan hän eli 950 vuotta, ja sitten hän kuoli. Tämä on luettelo Nooan poikien, Seemin, Haamin ja Jafetin, jälkeläisistä. Vedenpaisumuksen jälkeen heille syntyi poikia.

Prokimeni

Onneni on || olla Jumalaa lähellä.

Totisesti, Jumala on hyvä Israelille, niille, joilla on puhdas sydän.

II parimia

Sananl.12:23–13:9

Viisas ei kersku tiedoillaan, tyhmä kuuluttaa julki tyhmyytensä. Ahkera päätyy päälliköksi, laiskuri toisten käskettäväksi. Huoli masentaa ihmismielen, hyvä sana sen ilahduttaa. Hurskas pysyy kaukana pahasta, jumalattomien tie vie harhaan. Veltto pyyntimies ei tavoita saalista, ahkeralle kertyy rikkauksia. Vanhurskauden polku vie elämään, mutta monet kulkevat kuoleman tietä. Viisas ottaa varteen isänsä moitteet, omahyväinen ei nuhteista piittaa. Hyvä sana ravitsee puhujansa, mutta pahantekijä janoaa väkivaltaa. Joka hillitsee kielensä, turvaa henkensä, suupaltti kulkee turmioon. Laiska toivoo mutta ei saa, ahkera syö itsensä kylläiseksi. Oikeamielinen vihaa valheellisuutta, jumalaton levittää häpeän löyhkää. Oikeamielinen pysyy oikealla tiellä, jumalaton syöksyy syntiin ja tuhoon. Moni rikkaaksi tekeytyvä on tyhjätasku, moni köyhyyttään valittava omistaa paljon. Rikkaalla on, mistä maksaa lunnaat, köyhää on turha uhkailla. Oikeamielisten valo sädehtii ja loistaa, mutta jumalattomien lamppu sammuu.

Palvelus jatkuu

ennenpyhitettyjen lahjain liturgiana

Torstiaamu

Aamupalvelus ja VI paastohetki

Katigmatroparit

Herra, armahda. (3)

Lähestymme ristiäsi uskolla ja ylistysvirsiä laulaen, sekä suutelemme sitä pelolla ja ilolla nähdessämme sen nyt esille tuotuna. Pyhitä palvelijasi, oi, ainoa ylen armollinen, ja anna maailmalle rauha sen ilmestymisen kautta.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Olemme kansaasi, oi, Herra, ja laitumesi lampaista. Palauta meidät turmeluksen harhateiltä. Aja kuin paimen meidät, hajalleen joutuneet, yhteen. Armahda, oi, ihmisiä rakastava, laumaasi, ja ole, oi, laupias, sille laupias Jumalansynnyttäjän esirukouksien tähden.

Kanoni

7.säv.

4.irmossi

***Profeetta Habakuk huusi, oi, Kristus, | varmana lihaksi tulemisestasi ||
"Kunnia olkoon voimillesi."***

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Pyhä risti pannaan eteemme. Lähestykäämme ja suudelkaamme sitä, sillä se on meille pelastuksemme sarvi.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Armosi tulee kuvasikin kautta, oi, Kristuksen risti, vastustamaton ase, ja karkottaa pahojen henkien joukot.

Kunnia ...

Ylistän kiitosvirsin sinua, joka olet olentosi puolesta ykseys, sekä kunnioitan sinua, joka olet persooniesi puolesta Kolminaisuus, oi, Isä, Poika ja Pyhä Henki.

Nyt ... Amen.

Sinä, oi, puhtain ja miehetön Neitsyt, synnytit Jumalan, joka pitää pivossaan maan ääret, ja kaikkein ammoisista ajoista olevan.

Rukoilkaa, oi, pyhät apostolit, Jumalaa meidän puolestamme.

Anokaa, oi, koko maailman esirukoilijat, meillekin pelastusta, kun käytämme Kristuksen ristiä sota-aseenamme.

8.irmossi

Laulakaa, oi, papit, kiitosvirsiä, | ainoalle aluttomalle kunnian kuninkaalle, | jota taivasten voimat ylistävät, ja enkelten joukot pelkäävät, || ylistäkää, oi, ihmiset, häntä suuresti kaikkina aikoina.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Pidämme ja kunnioitamme tätä viikkoa ristin palvonta-aikana, ja huudamme pyhää puuta kumartaen: ”Laulakaa, oi, papit, sille kiitosvirsiä. Ylistäkää, oi, ihmiset, sitä kaikkina aikoina.”

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Oi, ihmettä, sillä sinä, oi, aikakausien kuningas, olet suonut meidän, palvelijasi, nähdä ja kumartaa sitä puuta, jolle sinut ristiinnaulittiin. Siksi veisaamme peläten ylistystäsi iankaikkisesti.

Me kiitämme Herraa, Isää, Poikaa ja Pyhää Henkeä.

Kunnioitan jakaantumaton voimaasi, ja ylistän yhtä hallitustasi kiitosvirsin kaikkina aikoina, oi, yksiolennollinen ja kaikkein pyhin Kolminaisuus, Isä, Poika ja Pyhä Henki, Jumaluus.

Nyt ... Amen.

Rukoile, oi, pyhä Neitsyt, Jumalan kasvattama sauva, josta on puhjennut kukkaan katoamattomuuden hedelmä, Herra, kaikkien elämä, häntä, että hän pelastaisi ihmiskunnan vaaroista.

Rukoilkaa, oi, pyhät apostolit, Jumalaa meidän puolestamme.

Rukoilkaa, oi, viisauden sanasta soittava kirkon kaksitoistakielinen lyyra, että me, jotka ylistämme teitä kiitosvirsin, saisimme nähdä Herran kärsimykset, ja ylistää niitä lauluin iankaikkisesti.

Me kiitämme ja ylistämme ja kumarramme Herraa, veisaten ja korkeasti kunnioittaen häntä iankaikkisesti.

Katabasi

Laulakaa, oi, papit, kiitosvirsiä, | ainoalle aluttomalle kunnian kuninkaalle, | jota taivasten voimat ylistävät, ja enkelten joukot pelkäävät, || ylistäkää, oi, ihmiset, häntä suuresti kaikkina aikoina.

• Jumalansynnyttäjän kiitosvirsi •

9.irmossi

Ylistämme sinua, oi, puhtain äiti, Neitsyt, | joka olet sijoittumattoman Sanan kohtuusi sijoittanut, | ja olet hänet synnyttänyt, || kiitosvirsin.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Sinä, oi, kunniallinen puu, teit kuvattuna muinoin Maaran vedet makeiksi. Tee suloiseksi minunkin pidättyväisyyteni, oi, Kristuksen risti, jota tänään kumarretaan.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Ylistämme sinua, oi, Kristuksen risti, joka olet valtakunnan mahtava taisteluase, sotajoukon voima ja hallituksen lujuus, kiitosvirsin.

Kunnia ...

Me, uskovaiset, ylistämme hartaasti sinua, oi, iankaikkinen Isä ja Herra, sekä yhtä iankaikkinen Sana ja Pyhä Henki.

Nyt ... Amen.

Ylistämme sinua, oi, kunniallinen ja ainoa Jumalansynnyttäjä, joka sijoittumattoman Sanan kohtuusi sijoitit, ja hänet lihassa synnytit, kiitosvirsin.

Rukoilkaa, oi, pyhät apostolit, Jumalaa meidän puolestamme.

Te, oi, apostolit, Sanan tuliset julistajat, olette sanallanne polttaneet maailmasta eksytyksen pahan, ja istuttaneet siihen hurskauden. Ylistämme teitä kiitosvirsin.

Katabasi

Ylistämme sinua, oi, puhtain äiti, Neitsyt, | joka olet sijoittumattoman Sanan kohtuusi sijoittanut, | ja olet hänet synnyttänyt, || kiitosvirsin.

2.katabasi (8.säv.)

Totisesti on kohtuullista, | ylistää autuaaksi sinua, Jumalansynnyttäjää, | aina autuas ja viaton ja meidän Jumalamme äiti. | Me ylistämme sinua, joka olet kerubeja kunnioitettavampi | ja serafeja verrattomasti jalompi, | sinua, puhdas Neitsyt, Sanan synnyttäjää, || sinua, totinen Jumalansynnyttäjää.

Virrelmästikiirat

7.säv.

Harrastakaamme, uskovaiset, publikaanin katumusta, | älkäämmekä ylvästelkö fariseuksen tavoin. | Uhratkaamme Jumalalle, kaikkien hyväntekijälle, huokauksemme sydämemme pohjasta, | sillä hän on meille sanonut: | ”Jokainen, joka ylentää itsensä, alennetaan, | ja joka alentaa itsensä, ylennetään.” | Sen tähden huutakaamme yksimielisesti hänelle: | ”Jumala, ole meille syntisille armollinen, || ja pelasta meidät.”

Kärsimyksiä kokeneet marttyyrit löysivät | yhtä ja samaa harrastaen, | yhteen ja samaan katseensa kiinnittäen, | itselleen yhden elämäntien, | kuoleman Kristuksen edestä, | ja menivät kohti kuolemaa kilpaa toistensa kanssa. | Voi ihmettä, he puhuivat toisilleen kidutuksia tavoitellen, | ikään kuin jotakin kallista aarretta: | ”Jos kuolemme nyt, niin tulisihan meidän muutoinkin kuolla, | ja olla alttiina olemisen välttämättömälle laille. | Tehkäämme kuolema itsellemme kunniaksi, | pitäkäämme yleistä hyvää omana hyvänämmä, | hankkikaamme kuolemalla itsellemme elämä.” | Armahda meitä, oi, Herra, || marttyyrien esirukouksien tähden.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Anna, oi, Herra, elämällemme rauha Jumalansynnyttäjän esirukouksien tähden, | kun huudamme sinulle: || ”Kunnia olkoon sinulle, oi, armollinen Herra.”

Profetian tropari

Kumarramme ristillesi, oi, Valtias, ja ylistämme pyhää ylösnousemistasi.

Prokimeni

Jumala on kuninkaani ammoisista ajoista, || hän toimittaa pelastuksen maan päällä.

Miksi, oi, Jumala, hylkäsit meidät ainiaaksi?

Parimia

Jes.28:14–22

Kuulkaa Herran sana, te tyhjänpuhujat, tämän kansan hallitsijat, jotka asutte Jerusalemissa. Näin olette sanoneet: ”Me olemme tehneet liiton kuoleman kanssa, tuonelan kanssa olemme solmineet sopimuksen. Kun tuhotulva vyöryy kohti, se ei saavuta meitä, sillä viekkaus on taannut meille turvapaikan, valheen suojaan me olemme piiloutuneet.” Siksi Herra Jumala sanoo näin: – Katsokaa: minä lasken Siioniin peruskiven, huolella valitun kivipaaden, kallisarvoisen kulmakiven sitomaan vankkaa perustaa. Joka uskoo, ei horju. Minun työssäni on mittana oikeus ja luotilankana vanhurskaus. Mutta rakeet hakkaavat pettävän turvapaikan ja tulva vie piilopaikan mennessään, teidän liittonne kuoleman kanssa pyyhitään pois ja teidän sopimukseenne tuonelan kanssa raukeaa. Tuhotulva vyöryy teidän ylitsenne, se lyö teidät maahan. Joka kerta kun se vyöryy ylitse, se tempaa teidät mukaansa. Aamu aamulta se vyöryy yli, päivä päivältä, yö yöltä. Kauhun vapina valtaa teidät, kun teille selviää, mitä sanoma merkitsee. Toden totta: vuode on lyhyt, ei sille voi ojentautua, peite kapea, ei siihen voi kääriytyä. Itse Herra nousee niin kuin hän nousi Perasiminvuoren luona, niin kuin kiivastui Gibeoninlaaksossa, niin hän kiivastuu ja tekee työnsä – outo on hänen työnsä – ja toteuttaa tekonsa – merkillinen on hänen tekonsa. Älkää siis enää pilkatko, etteivät kahleenne tulisi vielä raskaammiksi, sillä olen saanut tietää, että Jumala, Herra Sebaot, on tehnyt päätöksensä ja on valmis hävittämään kaiken maan.

Prokimeni

Julistan iäti, || veisaan kiitosta Jaakobin Jumalalle.

Kiitämme sinua, oi, Jumala.

Torstai-ilta

Ehtoopalvelus

Avuksihuutostikiirat

4.säv.

Sinä, oi, Herra, olet suonut meidän suudella aina ylistettävää ristiäsi, | jolla olet meidät pelastanut. | Siksi me, uskovaiset, ylistämme laupeuttasi kiitosvirsin, ja rukoilemme hartaasti: | ”Anna, oi, Vapahtaja, kaikille pelastuksen ilo, | ja suo meidän parannuksen tehneinä nähdä ylösnousemuksesi, || sekä meille kalliit kärsimyksesi.”

Sinä, oi, Herra, joka olet kuolettanut kuoleman, | ja herättänyt kuolleet elävöittäväällä sanallasi, | olet itse ristille ojennettuna kärsinyt kuoleman. | Siksi rukoilen sinua hartaasti: | ”Tee, oi, ihmisiä rakastava Herra, | synnin kuolettama sieluni eläväksi. | Anna minulle katumuksen mieli, || ja pelasta minut näinä paaston pyhinä päivinä kaikesta pahasta.”

Pyydämme, oi, Jumala, Vapahtajamme, | saatuamme iloiten nähdä ja syleillä pyhää ristiäsi, | että voisimme saavuttaa puhtaat kärsimyksesi paaston vahvistamina, | ja kumartaa ja ylistää veisaten | ristiinnaulitsemista, keihästä, sientä ja ruokoa, | joiden kautta teit meidät kuolemattomiksi, | ja ihmisiä rakastavana saatoit meidät takaisin alkuperäiseen nautinnon elämään. || Siksi ylistämme nyt kiitollisina sinua.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Aurinko ja kuu peittivät säteensä, oi, Kristukseni, vanhurskauden aurinko, | kun näkivät sinut, oi, ihmisiä rakastava, puun päällä riippumassa, | ja maan perustukset järkkyivät valtasi pelosta, | ja äitisi huusi haavoitetuin sydämin: || ”Kunnia laupeudellesi, oi, ylen hyvä Jeesus.”

Illan prokimeni

Tehkää lupauksia, || ja täyttäkää ne Herralle, Jumalallenne.

Jumala on tunnettu Juudassa.

I parimia

1.Moos.10:32–11:9

Nämä olivat Nooan poikien jälkeläiset lueteltuina heimoittain ja kansoittain, ja heistä haarautuivat kansat maailmaan vedenpaisumuksen jälkeen. Koko maailma käytti samoja sanoja ja puhui yhtä kieltä. Kun ihmiset siirtyivät itään, he löysivät Sinearin maasta tasangon ja jäivät sinne asumaan. Ja he sanoivat toisilleen: ”Tehkäämme tiiliä ja polttakaamme ne koviksi.” He käyttivät savitiiltä rakennuskivenä ja asfalttipikeä muuraamiseen. He sanoivat: ”Rakentakaamme itsellemme kaupunki ja torni, joka ulottuu taivaaseen asti. Sillä tavoin saamme mainetta emmekä myöskään hajaannu yli koko maan.” Herra tuli katsomaan kaupunkia ja tornia, jota ihmiset rakensivat, ja sanoi: ”Siinä he nyt ovat, yksi kansa, jolla on yksi ja sama kieli. Tämä, mitä he ovat saaneet aikaan, on vasta alkua. Nyt he pystyvät tekemään mitä tahansa. Menkäämme sekoittamaan heidän kielensä, niin etteivät he ymmärrä toistensa puhetta.” Ja niin Herra hajotti heidät sieltä kaikkialle maailmaan, ja he lakkasivat rakentamasta kaupunkia. Kaupunki sai nimen Babylon, sillä siellä Herra sekoitti ihmisten kielen ja sieltä hän hajotti heidät kaikkialle maailmaan.

Prokimeni

Korotan ääneni Jumalan puoleen, || ja huudan.

Etsin Herraa ahdistukseni aikana.

II parimia

Sananl.13:20–14:6

Hae viisaiden seuraa, niin viisastut, pahoin käy, jos lyöttäydyt typerien joukkoon. Syntistä vainoavat tuskat ja vastukset, vanhurskas saa palkakseen onnen. Hyvä jättää perinnön lastenlapsilleenkin, syntisen varat talletetaan oikeamielisille. Köyhä saa raivioltaan kylliksi ruokaa, mutta väärä vie viljan toisten käsiin. Joka vitsaa säästää, se vihaa lastaan, joka rakastaa, kurittaa häntä jo varhain. Oikeamielinen saa syödä kyllikseen, jumalaton jää näkemään nälkää. Vaimon viisaus talon rakentaa, vaimon tyhmyyteen talo sortuu. Joka kuulee Herraa, kulkee suorita teitä, joka Herraa väheksyy, poikkeaa tieltään. Tyhmä puhuu raippoja omaan selkäänsä, viisaan huulet ovat hänen vartijansa. Heinää säästää, joka ei härkiä pidä, mutta vahvat juhdat takaavat runsaan sadon. Luotettava todistaja ei valehtele, vilpillinen on valhetta täynnä. Ylimielinen tavoittelee turhaan viisautta, ymmärtävälle tieto aukeaa.

Virrelmästikiirat

6.säv.

Herra osoitti sinulle, oi, sieluni, | kuinka ylhäisestä tilasta on tultava
nöyryyteen, | ja nöyryyden tilasta ylhäisyyteen, | nöyryyttäen itsensä aina
kuolemaan asti tähtesi. | Älä sen tähden ylennä itseäsi hyveittesi tähden, |
älä pidä itseäsi yksin oikeana | äläkä tuomitse lähimmäistäsi, kuten teki
ylvästelevä fariseus, | vaan muistele ainoastaan omia syntejäsi alentaen
itsesi, | ja huuda publikaanin tavoin: | ”Ole, oi, Jumala, minulle, syntiselle,
armollinen, || ja pelasta minut.”

Marttyyrisi, oi, Herra, | eivät kieltäneet sinua, eivätkä luopuneet käskyistäsi.
| Armahda meitä || heidän esirukouksiensa tähden

Kunnia ... nyt ... Amen.

Puhtain Neitsyt huusi nähdessään sinut ristiin ripustettuna: | ”Kuinka
käsittämätön on näkemäni salaisuus, oi, Poikani. | Kuinka sinä, oi,
elämänantaja, || kuolet ripustettuna ruumiillisesti puuhun?”

Perjantaiamu

Aamupalvelus ja VI paastohetki

Katistatroparit

Herra, armahda. (3)

Huudamme valoisin mielin katsellessamme pyhää ristiäsi, tätä sielujemme valoa, sitä kumartaen: ”Kunnia olkoon sinulle, kun olet antanut ylentää siihen itsesi. Kunnia sinulle, kun olet valistanut sen kautta koko maailman. Ylistämme sinua siitä kiitosvirsin herkeämättä.”

Kunnia ... nyt ... Amen.

Aviota tuntematon äitisi lausui tuskia kärsien nähtyään sinut, oi, Jumalan Sana, ristiin ylennettävänä: ”Mikä käsittämätön ja hämmästyttävä ihme, oi, Poikani. Kuinka sinä, oi, kaikkien elämä, tulet itse kuolemasta osalliseksi, antaaksesi kuolleille elämän?”

Kanoni

8.säv.

1.irmossi

***Ihmeitä tekevä Mooseksen sauva, | jaettuansa ristinmuotoisella
lyönnillä meren kahtia, | kukisti muinoin faaraon, sotavaunujen herran,
| mutta pelasti jalan pakenevan Israelin, || joka veisasi Jumalalle
veisun.***

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Tulkaa, lähestykäämme tänään puhtain mielin ja hartain ajatuksin Herran ristiä, ja kumartakaamme sitä, sillä se on esillä, ja lahjoittaa kumartajilleen pelastavaa pyhitystä, valistusta, kunniaa ja armoa.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Edessämme on nähtävänämme elämää tuottava risti, josta säihkyy kirkkaita armon säteitä. Tulkaamme, saakaamme siitä valoisaa iloa, pelastusta ja synninpäästöä, ja kantakaamme kiitosta Herralle.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Edessämme on outo näky, kallis risti. Se vuodattaa sielun armolahjoja lähteen tavoin, tekee lopun synnistä, parantaa sairaudet ja vahvistaa ajatuksia, kun lähestymme sitä vilpittömästi.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Meren halkaissut sauva kuvasi ristin voitonmerkkiä, jonka avulla me, uskovaiset, purjehdimme vaaratta elämän epävakaisia vesiä, vältämme kaikki synnin virtaukset, ja täytymme jumalallisesta tyvenestä.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Puhtain puhui kyyneleitä vuodattaen: ”En kärsinyt mitään tuskaa, kun synnytin sinut, oi, lapseni, sanoin selittämättömästi. Mutta nyt olen tuskia täynnä, kun näen sinut, ikään kuin jonkun pahantekijän, ripustettuna ristin puuhun, vaikka olet ripustanut maan avaruuteen ilman kannatusta.”

3.irmossi

Lujita, oi, Kristus, joka alussa viisaasti taivaat vahvistit, | ja maan vetten päälle perustit, | minut käskyjesi kalliolle, || sillä ei ole muuta pyhää kuin sinä, oi, ainoa ihmisiä rakastava.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Kaikkinaista hyvää jakava risti on esillä kumarrettavana, ja koko luomakunta viettää ilojuhlaa, kun ristille omasta tahdostaan ylennetyn Jumalamme armo sen valistaa.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Paetkaamme synnin pimitystä pyhän pidättäytymiskilvoituksen puolivälissä ristin säteilyn valaisemina, ja huutakaamme: ”Kunnia olkoon sinulle, oi, laupias Herra, kaikkien valkeus.”

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Ylistämme veisuin ja syleilemme uskoen sinua, oi, risti, ja pyydämme: ”Päästä vallallasi meidät vihollisen ansoista, ja ohjaa pelastuksen satamaan meidät, jotka sinua kunnioitamme.”

Kunnia ... nyt ... Amen.

Pyhä Neitsyt tuli sielultaan järkytetyksi nähdessään elämän ristissä kuoletettuna, ja huusi jaksamatta kärsiä sydämensä tuskaa: ”Voi minua, oi, Poikani. Näinkö on lainrikkokajakansa palkinnut sinulle hyvyytesi.”

4.irmossi

Sinä, oi, Herra, olet väkevyyteni, voimani, Jumalani ja iloni, | joka Isän helmaa jättämättä olet osoittanut huolenpitosi meitä, köyhiä, kohtaan. | Sen tähden huudan profeetta Habakukin kanssa sinulle: || ”Kunnia olkoon voimallesi, oi, ihmisiä rakastava.”

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Ihmisten vahva suoja ja oikaisu, vastustamaton uskon ase, pelastava risti, on esillä, ja pyhittää ja valistaa arnessa niiden sydämet, jotka uskoen lähestyvät.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Kallis ristisi, jolle sinut ylennettiin omasta tahdostasi maan keskellä, on pidättyväisyysajan kestäessä kaikkien keskellä, oi, ylen hyvä ja ihmisiä rakastava. Se pyhittää maailman, ja karkottaa pahojen henkien joukot, kun sitä kumarretaan.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Taivas ja koko maa iloitsevat yhdessä. Vanhurskaat, marttyyrit, apostolit ja hurskasten sielut iloitsevat nyt riemuiten nähdessään keskelle temppeleä tuodun, kaikkia pelastavan, ja elämää tuottavan puun, joka pyhittää uskavaiset armolla.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Joudun rangaistukseen, oi, Herra, kun tulet taivaasta tuomitsemaan ihmisten tekoja, enkä ole omaatuntoa vailla noudattanut lakejasi. Siksi huudan sinulle: ”Käännyttä minut ristisi voimalla, anna minulle katumuskyyneleitä, ja pelasta minut.”

Kunnia ... nyt ... Amen.

Puhtain äiti huusi: ”Synnytin sinut, oi, Poikani, neitseellisestä kohdustani, enkä voi käsittää, enkä ymmärtää, salaisuuden ylevyyttä, tai monien tuomioittesi syvyyttä, nähdessäni sinut nyt puuhun ripustettuna.” Ylistämme häntä Jumalanäitinä autuaaksi vaikenemattomin äänin.

5.irmossi

Miksi olet minut kasvojesi edestä hyljännyt, oi, laskeutumaton valkeus, | ja miksi on vieras pimeys minut, viheliäisen, peittänyt? | Kuule rukoukseni, käännytä minut, || ja ohjaa askeleeni käskyjesi valkeuteen.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Riemuitkaa, oi, kansat, veisatkaa ja laulakaa. Karkeloikaa, oi, sukukunnat, sillä Jumala on antanut ristin järkkymättömäksi perustaksi. Saamme nyt, pidättyvyyden aikana, nauttia siitä, ja ravita sielumme ja mieleemme.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Aineettomat sotajoukot ympäröivät pyhää ristiä joka taholta ja me, ihmiset, ammennamme siitä itsellemme pyhitystä ja siunausta koskettaen sitä tänään maisilla huulillamme, sekä ylistäen siihen naulittua rakkaudella.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Paranna, oi, laupias ja ylen hyvä Herra, sieluni pitkäaikaiset kärsimykset, ja suo minun kumartaa pyhiä kärsimyksiäsi. Osoita minut paastoajan parantamaksi, ja suo minun välttää pahuutta.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Sisimpäsi, oi, moitteeton, oli haavoilla, kun näit hyvyytensä tähden ristillä hänet, joka oli sinusta ymmärryksen ylittäen syntynyt: ”Miksi, oi, jumalallinen lapseni, kärsit tuskaa kaikkien edestä? Kumarran laupeuttasi, oi, Herra.”

6.irmossi

Ole, oi, Vapahtaja, minulle armollinen, | sillä olen paljon syntiä tehnyt, | ja rukoilen sinua: | ”Nosta minut ylös pahuuden syvästä kuilusta, | sillä olen kohottanut huutoni puoleesi. || Kuule minua, oi, pelastukseni Jumala.”

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Ristin pystyttäminen maan päälle oli riivaajahengille lankeemuksena. Suutelemme ristiä, kun nyt näemme sen arvokkaana ja esille pantuna, ja kohoamme syntiinlankeemuksistamme.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Ylistämme sinua, oi, Kristus, kuningas ja Herra, ja syleilemme riemuiten jumalallisen pidättyvöisyyden ajan puolivälissä ristiä, jonka lahjoitit meille sortumattomaksi muuriksi.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Herran risti on esillä, ja jakaa meille kaikille suuria lahjoja. Lähestykäämme, ja ammentakaamme sydämen ja sielun valistusta.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Rohkaise meitä, oi, puhdas Neitsyt, paastoamaan kaikesta pahasta, ja auta meitä pidättäytymään pahoista ja häpeällisistä teoista, koska olet kaikkien puoltaja.

Herra, armahda. (3)

Kontakki

7.säv.

Leimuava miekka ei vartioi enää Eedenin porttia, | sillä ihmeellinen sammuttaja, ristin puu, on ilmestynyt. | Kuoleman ota ja helvetin voitto on karkotettu, | sillä sinä, minun Vapahtajani, tulit huutaen tuonelassa oleville: || ”Tulkaa jälleen paratiisiin.”

Kunnia ... nyt ... Amen.

Pilatus pystytti Golgatalle kolme ristiä, kaksi ryöväreille ja yhden elämän antajalle. Tuonela sanoi alhaalla oleville hänet nähdessään: ”Kuka, oi, palvelijani ja voimani, on pistänyt naulan sydämeeni? Yht’äkkiä on puinen keihäs lävistänyt minut ja repeän. Sisintäni särkee, ja vatsani on kipeä, kuten kaikki aistinikin. Henkeni on raivoissaan, ja minun on pakko oksentaa ulos Adam ja hänestä syntyneet, jotka sain puun kautta, sillä puu saattaa heidät jälleen paratiisiin.”

7.irmossi

Tulen liekit peljästyivät muinoin Jumalan alas tulemista Babylonin pätsissä. | Sen tähden nuorukaiset karkeloivat ja veisasivat ilosta kepein jaloin sen keskellä ikään kuin niityllä: || ”Kiitetty olet sinä, oi, isäimme Jumala.”

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Hän, joka on aikojen tuolla puolella, ilmestyi aikaan lihaan pukeutuneena, ja parantaa hyvyydessään pitkäaikaiset kärsimyksemme pidättyväisyyden aikana, kun tämä Jumalallinen risti on esillä meitä pyhittäen.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Kiitämme veisuin, kunnioitamme, kumarramme ja ylistämme valtaasi, oi, Herra, sillä olet antanut meille, palvelijoillesi, jumalallisen ristin loppumattomaksi nautinnoksi, ja sielujemme ja ruumiittemme vartijaksi.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Älä, oi, Herra, salli pahojen tekojen tulla syyttäjikseni tuomiopäivänä. Älä hylkää minua kasvojesi edestä häväistynä, vaan ole minulle laupias, ja pelasta minut kalliilla ristilläsi, sillä armosi on suuri.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Mooses kuvasi armoasi, oi, risti, tehdessään karvaat vedet puun avulla makeiksi. Olemme päässeet voimallasi himojen karvaudesta. Tee meidätkin suloisiksi, kun katuvin sieluin sinua suutelemme.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Avarra, oi, valtiatar, joka olet pannut kaikki vihollisen juonet ahtaalle, esirukouksillasi järkeni ahtaus, ja ohjaa minut vaeltamaan kaidan tien kautta elämän avaruuteen.

8.irmossi

Kaldealaisten hirmuvaltiat kuumensi vihan vimmassa seitsenkertaisesti hurskaille nuorukaisille pätsin, | mutta kun näki heidät korkeimman voiman pelastamina, | niin huusi heille: | ”Kiittäkää, oi, nuorukaiset, Luoja ja lunastajaamme, | veisatkaa, oi, papit, || ylistäkää, oi, ihmiset, häntä kaikkina aikoina.”

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Luomakunta kärsi kanssasi, oi, pitkämielinen, nähdessään sinun, oi, kärsimyksistä vapaa, kärsivän. Aurinko sammui, kalliot halkesivat, ja koko maa järkkyy pelosta huutaen: ”Ylistäkää, oi, luodut, veisaten Herraa, ja kunnioittakaa häntä korkeasti kaikkina aikoina.”

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Käske ankarasti, oi, Kristus, armollinen Jumalani ja Vapahtajani, ruovikon petoja, jotka ahdistavat minua sisäisesti. Sillä sinä kestit kunniattomat ruo'on iskut haluten palauttaa kunniaan kaikki, jotka rikkomus oli muinoin tehnyt kunniattomiksi.

Me kiitämme Herraa, Isää, Poikaa ja Pyhää Henkeä.

Vapisen ja kauhistun, pelkään ja valitan, kun ajattelen pelättävää tuomioistuintasi, oi, vanhurskas tuomari, koska ymmärrän tekoni tuomion ansainneiksi. Kunpa pahojen tekojeni paljous ei voitaisi suurta laupeuttasi, oi, Vapahtaja.

Nyt ... Amen.

Puhdas Neitsyt huusi: ”Ristiinnaulitsemisesi aiheuttaa tuskia minulle, joka synnytin sinut tuskitta. Sisimpäni on tulella, kun sinut naulitaan, ja kylkesi lävistetään, oi, pitkämielinen.” Ylistämme häntä yhteen ääneen Jumalansynnyttäjäksi.

Me kiitämme ja ylistämme ja kumarramme Herraa, veisaten ja korkeasti kunnioittaen häntä iankaikkisesti.

Katabasi (4.säv.)

Kiittäkää, oi, Jumalan teot, ja koko luomakunta, Herraa. | Ylistäkää, oi, ihmiset, pyhittäjät ja nöyräsydämiset, veisuin, | ja kunnioittakaa häntä || korkeasti iankaikkisesti.”

• Jumalansynnyttäjän kiitosvirsi •

9.irmossi

Taivas ihmetteli ja maan ääret hämmästyivät siitä, | että Jumala ilmestyi ihmisille ruumiissa, | ja että povesi tuli taivasta avarammaksi. || Sen tähden enkelein ja ihmisten joukot ylistävät sinua, oi, Jumalansynnyttäjä.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Sinä, oi, kaikkihyvä Herra, aurinkoni, paransit muinoin ristillä lankeemukseni vammat, kun kätesi ja jalkasi, oi, kaikkien kuningas, lävistettiin nauloilla, kun kylkeesi pistettiin keihäällä, ja kun sinun, oi, kaikkien ilo, ihanuus ja ikuinen lunastus, annettiin juoda katkeralla nesteellä sekoitettua viiniä.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Sinä, oi, jumalallinen risti, olet safiiria ja kultaa ihanampi, aurinkoa kirkkaampi. Voimat ympäröivät sinua alati peljättävästi, ja valistat koko maailman jumalallisen voimasi sätein.

Kunnia ...

Risti on myrskyyn joutuneitten satama, eksyneitten ohjaaja ja tuki, Kristuksen kunnia, apostolien ja profeettain voima, kilvoittelijain vahvistaja ja kaikkien ihmisten turva. Suudelkaamme sitä pidättyväisyyttä harjoittaen nähdessämme sen keskellämme.

Nyt ... Amen.

Puhdas Neitsyt, jota ylistämme ansion mukaisesti, huusi: ”Synnytin turmeluksetta kohdustani sinut, jonka Isä synnytti ennen kaikkia aikoja. Kuinka turmeltuneet ihmiset silpovat nyt sinua, oi, Poikani, lävistävät kylkesi keihäällä, ja naulitsevat epäinhimillisesti kätesi ja jalkasi?”

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Enkelten sotajoukot kulkevat edelläsi, oi, Herra, ja ensimmäisenä loistaa risti aurinkoa kirkkaammin, kun tulet maan päälle tuomitsemaan maailmaa, jonka olet luonut. Ole sen voiman kautta silloin minulle armollinen, ja pelasta minut, joka olen rikkonut kaikkia ihmisiä enemmän.

Katabasi

Ylistämme neitseellistä Kristuksen synnyttämistäsi, | oi, puhdas Jumalansynnyttäjä, || vaikenematta kiitosvirsin.

Virrelmästikiirat

4.säv.

Sinä, oi, Herra, tutkit totuuden ja tunnet salaisuudet. | Sinä tuomitsit fariseuksen, | jonka oli vallannut turha kunnianhimo, | ja joka luuli tulevansa vanhurskautetuksi tekojensa hyveillä, | mutta vanhurskautit publikaanin, | joka hartaasti ja katuen rukoili anteeksi syntejään, ja jota fariseus tuomitsi. | Suo, oi, ristiinnaulittu, | meidänkin seurata hartaasti publikaanin esimerkkiä katumuksessa, || ja saada sinulta, oi, ihmisiä rakastava, syntimme anteeksi.

Kuka voisi olla ihmettelemättä sitä hyvää kilvoitusta, | jonka te, oi, pyhät marttyyrit, olette kilvoitelleet. | Te voititte ruumiittoman vihollisen | ruumiissa ollen, Kristusta tunnustaen, | ja varustettuina ristin aseella | Siksi olitte osoittautuneetkin riivaajahenkien karkottajiksi, | ja taistelijoiksi kaikkia raakalaisia vastaan. || Rukoilkaa uupumatta pelastusta sieluillemme.

Kunnia ... nyt ... Amen. **(8.säv.)**

Nyt luonnon hallitsija ja kunnian Herra ristiinnaulitaan, | ja hänen kylkensä lävistetään. | Seurakunnan makeus maistaa sappea ja etikkaa. | Hänet, joka on pukeutunut taivaan pilvillä, puetaan orjantappuraseppeleeseen. | Hänet, joka on kädellään luonut ihmisen, puetaan pilkkapukuun, | ja häntä lyö ihmiskäsi. | Hän, joka taivaan puettaa pilviin, ottaa hartioilleen | ruoskan iskut, syljeksimisen ja ruoskimisen, häväistyksen ja korvapuustit. | Hän, Vapahtajani ja Jumalani, | kärsii kaiken minun, syylliseksi tuomitun tähden. | Hän, armollinen, kärsii, || pelastaakseen maailman eksytyksestä.

Profetian tropari

Kumarramme ristillesi, oi, Valtias, ja ylistämme pyhää ylösnousemistasi.

Prokimeni

Hän on laupias, || antaa anteeksi rikkomukset.

Kuuntele, oi, kansani, opetustani.

Parimia

Jes.29:13–23

Herra sanoi: – Koska tämä kansa lähestyy minua vain suullaan ja kunnioittaa minua vain huulillaan, koska sen sydän on vetäytynyt minusta kauas ja koska sen kuuliaisuus minua kohtaan on vain opittujen ihmiskäskyjen noudattamista, niin minä teen uudelleen tälle kansalle ihmeellisiä, hämmästyttäviä ihmetekoja, ja sen viisaiden viisaus häviää ja sen ymmärtäväisten ymmärrys katoaa. Voi niitä, jotka kätkeytyvät Herralta salatakseen suunnitelmansa, niitä, joiden teot piilevät pimeydessä ja jotka sanovat: ”Kukapa meidät näkisi, kukapa meidät tuntisi.” Voi teidän kieroutuneita ajatuksianne. Eikö savenvalaja muka ole saveaan kummempi? Sanooko teos tekijästään: ”Ei hän ole minua tehnyt?” Sanooko luomus luojastaan: ”Ei hän mitään ymmärrä?” Vain lyhyt aika enää, ja Libanonin vuoret muuttuvat hedelmätarhaksi, ja tarhat ovat laajoja kuin metsät. Sinä päivänä kuurot kuulevat kirjan sanat, sokeat pääsevät synkästä pimeydestä ja heidän silmänsä näkevät. Kurjat riemuitsevat jälleen Herrasta ja köyhimmät iloitsevat Israelin Pyhästä, sillä sortajat ovat hävinneet ja pilkkaajat ovat poissa ja väärintekijät revitään juurineen maasta, nuo, jotka sanoillaan leimaavat viattoman syylliseksi ja puheillaan virittävät ansoja kaupunginportin tuomarille, nuo, joiden väärä todistus tuo syyttömälle tuomion. Sen tähden Herra, joka lunasti omakseen Abrahamin, sanoo Jaakobin suvulle näin: – Nyt ei Jaakobin enää tarvitse olla häpeissään, enää eivät hänen kasvonsa kalpene. Sillä kun he näkevät keskuudessaan minun kätteni luomuksen – omat lapsensa – he jälleen pitävät pyhänä minun nimeni, pitävät pyhänä Jaakobin Pyhän ja vapisevat kunnioituksesta Israelin Jumalan edessä.

Prokimeni

Auta meitä, || oi, pelastuksemme Jumala.

Pakanat ovat tunkeutuneet perintöosaasi, oi, Jumala.

Perjantai-ilta

Ehtoopalvelus

Avuksihuutostikiirat

7.säv.

Olen tullut eläimen kaltaiseksi | tehtyäni kalliin sieluni himojen orjaksi, | enkä uskalla nostaa silmiänikään puoleesi, oi, korkein, | vaan rukoilen sinua, oi, Kristus, painuen publikaanin tavoin alas. | Ja huudan sinulle, oi, Jumala: || "Ole minulle armollinen, ja pelasta minut."

Rukoilemme, oi, Herran marttyyrit: | "Rukoilkaa Jumalaamme, ja pyytäkää, | että hän antaisi sieluillemme runsaan armon, || ja armahduksen monille rikkomuksillemme."

Kunnia ... nyt ... Amen.

Sinä, oi, Jumalansynnyttävä, tulit äidiksi luonnon ylittäen, | kuitenkin yli järjen ja ymmärryksen Neitseenä pysyen. | Kieli ei taida selittää synnyttämisesi ihmettä, | sillä sikiämisen ollessa täysin outo, on synnytystapakin käsittämätön. | Sillä luonnon järjestys voitetaan siellä, missä Jumala tahtoo. | Anomme aina sinulta, tuntien sinut Jumalanäidiksi: || "Rukoile sieluillemme pelastusta."

Illan prokimeni

Ilmesty kirkkaudessasi, || oi, sinä, jonka valtaistuinta kerubit kannattavat.

Kuuntele, oi, Israelin paimen.

I parimia

1.Moos.12:1-7

Herra sanoi Abramille: "Lähde maastasi, asuinsijoiltasi ja isäsi kodista siihen maahan, jonka minä sinulle osoitan. Minä teen sinusta suuren kansan ja siunaan sinua, ja sinun nimesi on oleva suuri ja siinä on oleva siunaus. Minä siunaan niitä, jotka siunaavat sinua, ja kiroan ne, jotka sinua kiroavat, ja sinun saamasi siunaus tulee siunaukseksi kaikille maailman kansoille." Niin Abram lähti Herran käskyn mukaan, ja Loot lähti hänen kanssaan. Harranista

lähtiessään Abram oli seitsemänkymmenenviiden vuoden ikäinen. Abram otti mukaan vaimonsa Sarain ja veljenpoikansa Lootin sekä perheiden koko omaisuuden, myös Harranissa hankitut orjat. Sitten he lähtivät kulkemaan kohti Kanaaninmaata ja saapuivat sinne. Abram kulki Kanaaninmaan halki Sikemin seudulle, Moren tammelle asti. Siihen aikaan maassa asuivat kanaanilaiset. Herra ilmestyi Abramille ja sanoi: ”Sinun jälkeläisillesi minä annan tämän maan.” Ja Abram rakensi sinne alttarin Herralle, joka oli ilmestynyt hänelle.

Prokimeni

Nostakaa ilohuuto Jumalalle, || joka on meidän väkevyytemme.

Virittäkää kiitosvirsi, lyökää vaskirumpuja.

II parimia

Sananl.14:15–26

Tyhmä uskoo kaiken minkä kuulee, järkevä harkitsee mitä tekee. Viisas pelkää pahaa ja karttaa sitä, tyhmä on hillitön ja itsevarma. Äkkipikainen tekee hullun töitä, juonien punojaa vihataan. Tyhmyys on narrien koristus, viisaiden päässä on tiedon sepele. Pahat pannaan kumartamaan hyvien edessä, jumalattomat oikeamielisten porteilla. Köyhästä ei välitä edes toinen köyhä, mutta rikkaalla on paljon ystäviä. Syntiä tekee, joka lähimmäistään halveksii, autuas se, joka köyhää säälii. Joka pahaan pyrkii, kulkee harhaan, joka pyrkii hyvään, saa rakkautta. Kaikesta vaivannäöstä on jotakin hyötyä, tyhjästä puheesta vain vahinkoa. Viisaat seppelöidään rikkaudella, tyhmien otsaripana on tyhmyys. Luotettava todistaja pelastaa ihmishenkiä, valehtelija johtaa oikeuden harhaan. Herran pelko on vankka varustus, jälkipolvillekin se suo turvan.

Palvelus jatkuu

ennenpyhitettyjen lahjain liturgiana

